

TAC Mezun App

TAC Mezun App

www.bizletter.org

www.tac-alumni.org

A L U M N I **BizLetter** A L M A M A T E R

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği ücretsiz yayınıdır

YIL 2026 - SAYI: 3

Merhaba Güzel
Sonbahar

/bombalaki

/tacalumni

/tarsusamerikan

A L U M N I
BizLetter
A L M A M A T E R

f /bombalaki

X /tarsusamerikan

ig /tacalumni

in /bombalaki

TAC Mezun App

TAC Mezun App

TAC Sosyal Medyada
Her Zaman Birlikte

Neden aidat vermeliyim?

Sevgili TAC,

Aidat bağışları Dernek faaliyetlerini yürütebilmemiz için gereken en önemli güç kaynağıdır. Şimdiki ve gelecekteki hizmetlerimizin temel kaynağı aidatlardır.

Doğan Gözde ÖZGÖDEK TAC '86
EDİTÖRDEN 6

Bedia Lütfiye Gücüm TAC '94
BAŞKANDAN 8

DERNEK'TEN 10
HABERLER

MUTLU 22
HABERLER

MEZUNLARDAN 32

RÖPORTAJLAR 66

KAMPÜSTEN 88

BULUŞMALAR 96

SON CUMALAR 116

ŞUBELERDEN 122

TAC SPOR 126

TAC MEMORIES 132

KAYBETTİKLERİMİZ 134

TAC Mezunlar Derneği Merkez Yönetim Kurulu

Başkan

Bedia Lütfiye Gücüm TAC '94

Başkan Yardımcısı

Ethem Kuzucu '90

Sayman

Mehmet Yarkın Yılmaz '15

Genel Sekreter

Barış Yıldırım '13

BizLetter

Yayın ve Redaksiyon Ekibi

Erdoğan Kaynak '63

Nihat Taner '68

Doğan Gözde Özgödek '86

Keriman Sarper '89

Defne Ongun Müminoglu '89

Betül Öcal

Nuran Baykal

Dernek İletişim

T: 0 324 241 82 24

M: 0 530 333 83 99

Telefax: 0 324 613 23 10

Caminur Mahallesi 0805 Sokak No: 9

33440 Tarsus-Mersin

www.tac-alumni.org

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği tarafından 4 ayda bir yayımlanır.

Doğan Gözde ÖZGÖDEK TAC '86

Merhaba Güzel Sonbahar

Sevgili TAC,

Kişisel olarak benim en sevdiğim mevsim sonbahardır. Bir aile büyüğümüzden, merhum kayınpederim Erdoğan Ferendeci'den bir alıntı ile: "Sonbahar Tok Bahar".

Sonbahar renkleri daha farklıdır; güzeldir. Bereket vardır. Günlük yaşamımızın temposu pek çoğumuz için artmaya başlar.

Tabii bir TAC'li olarak benim sonbaharı sevmemin bir nedeni de TAC'nin öğretim yılının başlamasıdır. Öğrenciyken başka anlamları olan, mezun olunca başka anlamları olan, bazılarımız için TAC velisi olarak anlamı farklı olan, bazılarımız için TAC çalışanı olarak daha da anlamlı bir süreç, sonbaharlarda başlar. TAC Kampüsü de sonbaharda rengârenktir.

Bizletter'da her zaman olduğu gibi mezunlarımızın katkıları çok çok değerli. Bu sayıda ülkemizin farklı illerinden gelen yazılara ek olarak, farklı ülkelerden gelen yazı ve paylaşımlar da çok keyifli. TAC SPOR, TAC MEMORIES, BULUŞMALAR, KAMPÜSTEN gibi klasik köşelerimiz ile birlikte, en yeni mezunlarımızı, 2026 dönemini, camia olarak selamladığımız ve onların da yanıtladığı bir ekim sayısı geleneği de sizlerle olacak.

Malum, Bizletter TAC Mezunlar Derneği ile mezunumuz ve camiamız arasında bir iletişim ve paylaşım platformu. Bizletter ile birlikte hemen tüm sosyal medya platformlarında var olan derneğin, web sayfası ve e-posta grupları da bu iletişim yapısının birer değerli parçası. Bu karşılıklı iletişimin en güzeli de yüz yüze yaşadığımız etkinliklerde gerçekleşen iletişim.

Bizletter için değerli katkılarınızı her zaman olduğu gibi bekliyoruz. Yazı ve fotoğraf ya da video katkılarınız için tarsusamerikankoleji@gmail.com ya da nuranbaykal@gmail.com adreslerine ulaşabilirsiniz.

Bildiğiniz üzere, dergimiz 2022 yılından bu yana www.bizletter.org adresinden sizlere ulaşırken, aynı anda TAC Mezunlar Derneği web sayfası üzerinden <https://tac-alumni.org/bizletter/> adresinden de okunabiliyor. Dernek sosyal medya hesaplarında da takip edilebilen dergi, her

an yanınızdadır.

www.bizletter.org yayındaki sayının platformu iken, <https://tac-alumni.org/bizletter/> adresinde 2012 yılından itibaren önceki sayıların da görüntülenmesi mümkün.

Bir sonraki sayımız Aralık 2026'da yayında olacak, inşallah.

Bir dahaki sayımızda sağlıklı buluşmak dileğiyle. Sevgi ve saygılarımla.

BizLetter sizlerden gelecek fotoğraf ve haberleri bekliyor.

betulablatac@gmail.com

nuranbaykal@gmail.com

tarsusamerikankoleji@gmail.com

Bedia Lutfiye Gücüm TAC '94
BAŞKAN

Birlikte Yeni Bir Döneme

Sevgili mezunlarımız, kıymetli abilerim, ablalarım, kardeşlerim ve Tarsus Amerikan Koleji ailesinin tüm fertleri; yazı geride bırakıp yeni bir öğretim yılına başlarken kampüsümüz yeniden öğrencilerimizin sesleriyle, heyecanlarıyla ve hayalleriyle doldu. Hazırlık sınıflarımız için yepyeni bir hayatın kapıları açılırken son sınıflarımız için okulda geçirecekleri son yıl başladı. Biz mezunlar içinse bu hareketliliğin çok tanıdık bir duygusu var: Yıllar geçse de yeni bir okul yılı başladığında insan kendi ilk gününü, arkadaşlarını ve öğretmenlerini hatırlamadan edemiyor.

Mezunlar Derneği olarak yaz aylarında da çalışmalarımızı sürdürdük. Bu dönemde gündemimizin en önemli başlıklarından biri burs çalışmalarımızdı. Başarılı gençlerin TAC eğitimine ulaşabilmesine ve bu eğitimi sürdürebilmesine katkı sunmak, derneğimizin en kıymetli sorumluluklarından biri. Çünkü hepimiz bu okulda kazanılanların bir diploma ile sınırlı olmadığını biliyoruz. Burada edinilen dostluklar, değerler ve hayata bakış, insanın

bütün yaşamına eşlik ediyor.

Burs çalışmalarına emek veren arkadaşlarımız ve destek olan bağışçılarımız sayesinde bu sorumluluğu birlikte taşıyoruz. Her katkının arkasında bir gencin geleceğine duyulan güven var. Burs fonumuza destek veren tüm mezunlarımıza ve dostlarımıza gönülden teşekkür ediyorum. Bizlerden sonraki nesillerin de aynı imkânlarla sahip olabilmesi için bu dayanışmayı büyötmek istiyoruz.

Bir güzel haber de kampüsümüzden... Hepimizin anılarında yeri olan eski idare binamız Shephard Hall, depremde hasar görmüştü. Bu yaz sonunda hasarlı bölümlerinin yıkılmasıyla restorasyon çalışmalarına başlandı. Binamızın aslına sadık kalınarak okulumuzun bugünkü ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde yenilenecek olması hepimizi çok mutlu ediyor. Kampüsümüzdeki binalar, yıllar boyunca biriktirdiğimiz hatıraların da bir parçası. Shephard Hall'un yeniden okul yaşamına katılmasını ve yeni nesillerin anılarına ev sahipliği yapmasını heyecanla bekliyoruz.

Yeni öğretim yılı öncesinde bizi ayrıca mutlu eden bir buluşmamız da oldu. Okulumuzda yeni çalışmaya başlayan öğretmenlerimizi Yayla Evi'mizde, sevgili Betül ablamızın muhteşem sofrasında ağırladık. Hepimizin bildiği gibi, Betül ablanın sofrasına oturunca sohbet de uzar, insan kendini hemen evinde hisseder!

Öğretmenlerimizle tanışmak, sohbet etmek ve onlara TAC ailesinin mezuniyet sonrasında da nasıl bir arada kaldığını anlatmak bizim için çok değerliydi. Öğrencilerimizin hayatında iz bırakacak öğretmenlerimizin daha yolun başında bu ailenin sıcaklığını hissetmelerini istedik. Bu güzel buluşmaya kattığı emek ve misafirperverliği için Betül ablamıza bir kez daha teşekkür ediyorum. Aramıza katılan tüm öğretmenlerimize "Hoş geldiniz." diyor, öğrencilerimizle birlikte güzel anılar biriktirecekleri başarılı bir öğretim yılı diliyorum.

Yeni dönemde üzerinde çalışmaya devam ettiğimiz bir diğer konu ise aidatlarımız. Önceki yazımda da paylaşmıştım; derneğimizin faaliyetlerini sürdürebilmesi için düzenli aidat gelirine ihtiyacımız var. Bu nedenle aidat takibi ve hatırlatma çalışmalarımıza devam ediyoruz.

BizLetter'ın hazırlanmasından mezunlarımızla iletişime, buluşmalarımızdan Yayla Evi ve Anı Evi'ne kadar hepimizin yararlandığı hizmetlerin arkasında hem emek hem de bir bütçe bulunuyor. Gönüllülerimizin zamanı ve gayreti çok kıymetli; bu emeğin karşılık bulabilmesi için giderlerimizi de karşılayabilmemiz gerekiyor.

Burada bir ayrımı yeniden hatırlatmak isterim: Tuğla bağışlarımız şartlı bağış niteliğinde olup tamamı burs fonuna aktarılıyor. Aidatlarımız ise derneğimizin günlük işleyişini ve mezunlarımıza sunduğu hizmetleri destekliyor. Dolayısıyla burs bağışları ve aidatlar, farklı ihtiyaçları karşılayan, birbirini tamamlayan iki önemli katkı.

Aidatını düzenli ödeyen tüm mezunlarımıza teşekkür ediyorum. Henüz ödeme fırsatı bulamamış mezunlarımızdan da bu

konuda desteklerini rica ediyorum. Dönem arkadaşlarımıza yapacağımız küçük bir hatırlatma bile bu ortak çabaya katkı sağlayabilir. Derneğimiz hepimizin; onu yaşatmak da hepimizin katkısıyla mümkün.

Önümüzde, bir araya gelmek için çok güzel bir vesile daha var: 29 Ekim Cumhuriyet Bayramımız. Cumhuriyetimizin 103. yılını kutlamaya hazırlanırken bu coşkuyu Son Cuma buluşmalarımıza da taşımak istiyoruz.

Bu ayki buluşmalarımızı, Cumhuriyet sevincini hep birlikte yaşayacağımız özel bir programa dönüştürmek için çalışıyoruz. Dileğimiz, farklı dönemlerden mezunlarımızın aynı sofrada buluşması, sohbetlerin marşlara eşlik etmesi ve hepimizin bu anlamlı kutlamanın bir parçası olması. Şubelerimizde ve mezunlarımızın bir araya geldiği her yerde, ekim ayının Son Cuma'sını aynı heyecanla yaşamak istiyoruz.

TAC'de aldığımız eğitim, bizlere düşünmeyi, sorgulamayı ve içinde yaşadığımız topluma karşı sorumluluk duymayı öğretti. Cumhuriyetimizin bizlere açtığı eğitim yolunun kıymetini bilmek ve aynı imkânları gelecek nesillere sunmak, geçmişten aldığımız güçle geleceğe bırakabileceğimiz en değerli miraslardan biri. Gençlerimizin eğitimine sunduğumuz her katkıda, onların geleceğine duyduğumuz güveni ifade ediyoruz.

Başta Gazi Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere Cumhuriyetimizin kurulmasında emeği geçen herkesi saygı ve minnetle anıyor, 29 Ekim Cumhuriyet Bayramımızı şimdiden kutluyorum.

Yeni öğretim yılının öğrencilerimize, öğretmenlerimize ve tüm TAC ailesine sağlık, başarı ve güzel anılar getirmesini diliyorum. Burs çalışmalarımızda, buluşmalarımızda ve derneğimizin her adımında yanımızda olan herkese teşekkür ediyorum.

TAC sevgisi ve saygısıyla...

Yeni Öğretmenlerimize Hoş Geldiniz!

TAC Mezunlar Derneği Yönetim Kurulumuzun ev sahipliğinde, okul müdürlerimizin de katılımıyla, 2026-2027 eğitim-öğretim yılında Tarsus Amerikan Koleji ve Tarsus SEV Okullarımıza yeni katılan öğretmenlerimizle bir araya geldik.

TAC Namrun Yayla Evi'nde, sonbahara merhaba dediğimiz keyifli bir hafta sonu etkinliğinde; mezunlarımız ve öğretmenlerimiz tanışma, sohbet etme ve TAC geleneklerini paylaşma fırsatı buldular.

Etkinliğimiz kapsamında bir grup öğretmenimizle Namrun Kalesi'ne doğa yürüyüşü yaparak güzel anılar biriktirdik.

Geleceğin mezunlarına emek verecek değerli öğretmenlerimize aramıza hoş geldiniz diyor; yeni eğitim-öğretim yılında kendilerine verimli, başarılı ve mutlu bir dönem diliyoruz.

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği

SEVGİLİ TAC '26 Mezunları,

TAC için derler ki “mezun olunamayan okul.”

TAC Mezunlar Derneği'ne hoş geldiniz. İyi ki geldiniz.

Sizler bu camianın geleceğisiniz ve hepimizin mutlulukla takip ettiği kardeşlerimizsiniz.

Artık TAC Mezunlar Derneği'nin birer üyesi olarak da aramızdasınız. TAC öğrencisi olarak içinde bulunduğunuz bu camianın artık TAC mezunu olarak da içinde yaşamaya devam edeceksiniz. Ömür boyu bu özelliği korumanızı diliyoruz.

Önünüzdeki günlerin sizlere sağlık ve mutluluk getirmesini, iyi zamanlarınızda coşkuyu ve sevgiyi, olmasını hiç istemediğimiz kötü zamanlarınız olursa dayanışmayı ve paylaşmayı artırarak yaşamınıza devam etmenizi diliyoruz.

Bundan sonra sizlerin de bu camiaya yeri geldiğinde hizmet edeceğiniz, yeri geldiğinde destek alacağınız günler hepimizi bekliyor. Dileriz ki beraberliğimiz uzun ve sağlıklı yıllar boyunca sürsün.

Mezunlar Derneği etkinliklerinde ve mezun buluşmalarında görüşmek dileğiyle.

Yeni Tuğla Bursiyerleri Toplantısı

Sevgili TAC Mezunlar Derneği Ailemize,

TAC'de geçirdiğimiz yıllar boyunca kurduğumuz dostlukların ve paylaştığımız anların mezuniyetle birlikte sona ermediğine inanıyoruz. Aksine, yıllar geçtikçe bu bağların daha da anlam kazandığını görmek bizler için büyük bir mutluluk. TAC '26 dönemi olarak, bugün bu büyük mezunlar ailesinin bir parçası olmaktan gurur duyuyoruz.

Mezunlar Derneği'ni bizler için özel kılan en önemli şey, farklı dönemlerden birçok abi ve ablamızı ve gelecekte kardeşlerimizi tek bir ortak paydada buluşturması: Okulumuza olan sonsuz sevgimiz... Yıllar önce aynı sıralarda oturmuş, aynı koridorlarda yürümüş insanların bugün farklı şehirlerde ve ülkelerde kendi hayatlarını kurarken hâlâ birbirlerine destek olabilmesi, TAC ailemizin en güçlü yanlarından biri.

Bu bağın yalnızca etkinliklerde bir araya gelmekle sınırlı kalan basit bir şey olmadığının, mezunların birbirlerini tanıdığı, desteklediği, deneyimlerini paylaştığı, birbirlerinin yanında olurken aynı zamanda mavralarla gülüp eğlendiği güçlü bir topluluğu oluşturduğunun farkındayız. Her yeni mezunla büyüyen bu ağın, bizden sonraki dönemlere de aktarılacak çok değerli bir dayanışma kültürünü temsil ettiğine inanıyor ve bu kültürü yaşatmak için elimizden gelen her

şeyi yapacağımızı biliyoruz.

TAC '26 olarak biz de bu büyük ailenin içinde birbirimizle olan bağlarımızı korumaya, farklı dönemlerden abi ve ablalarımızla yeni ilişkiler kurmaya ve mezunlarımız arasındaki iletişimi güçlendirmeye her daim hazırız. Çünkü TAC bizim için yalnızca geçmişte bıraktığımız bir okul değil; hayatımızın önemli bir bölümünü paylaştığımız ve bizi birbirimize bağlayan ortak bir hikâye.

Okulumuzda ve bizden önceki dönemlerden abi ve ablalarımızdan öğrendiğimiz değerleri hayatımızın her alanında yaşatmaya; Mustafa Kemal Atatürk'ün açtığı yolda, onun ilke ve değerlerinin izinde ilerlemeye ve bu mirasa layık olmaya söz veriyoruz.

Önümüzdeki Son Cumalarda, Homecoming'lerde ve daha birçok etkinlikte yeniden buluşmayı; eski dostlukları tazelemeyi, yeni bağlar kurmayı ve yıllar boyunca hatırlayacağımız güzel anılar biriktirmeyi sabırsızlıkla bekliyoruz.

Mezuniyetimiz bir dönemin sonu olabilir, ancak TAC mezunları ailesiyle olan bağımızın başlangıcıdır. Bu bağın yıllar geçtikçe daha da güçlenmesi dileğiyle...

Yaşa Var Ol TAC!

Sevgi ve saygılarımızla,
TAC '26 Dönemi

2026 MEZUN İSİMLERİ

ADNAN AREL	AKKURT
AHMET	SÖKÜN
AHMET DİREN	DEMİRTAŞ
AHMET ÖMER	SAYAR
AKTAN	TUGOLBAEV
ALARA	DOĞAN
ALİ BARAN	ANLAMAZ
ALİ EMİR	DÖNDAŞ
ALİ EMRE	ARSLAN
ALİ MİRZA	KILINÇ
ALİ RIZA	ALKAÇ
ALP	GÖKÇEN
ALP EGE	KAHYA
ALYA	YILMAZER
ANIL	ALYANAK
ARAS	AKBULUT
AREN	BAŞ
ASU HAYAT	ALTINSOY
ASYA	AKÇA
AYDIN	ÖKMEN
AYSU	AYDIN
BARIŞ ALP	YILDIZDAŞ
BARLAS	AKBAŞ
BELİNAY GÜLHAN	YILDIZ
BERRAK	ÖZEK

BİRCE NAZ	LAZOĞLU
CANAN	ERGİN
CEREN	GEYLANİ
CEREN ALYA	DEMİR
ÇINAR YAĞIZ	YİĞİT
DEFNE	DERYAL
DEMİR	ZAİMOĞLU
DEMİR	HALİSDEMİR
DEMİR ZİHNİ	UĞURSES
DENİZ	YÜKSEKBAŞ
DENİZ	CAN
DENİZ	NARCI
DENİZ CEM	ÇOŞKUN
DERİN	TURGUT
DERİN	TASGÜL
DİLAY EZGİ	ALTIOĞLU
DORUK	YILMAZ
DORUK	ANAK
DURU	ERDOĞAN
DURU	GÜRAKAN
DURU	KARABACAK
DURU	NAZSIZ
ECE	KÖKSAL
ECENUR	KÖROĞLU
EDİZ	ALKAYA

EGE	GEZERCAN
EGE CAN	UZADALI
ELİF AYZEN	TÜRK TAN
ELİF NAZ	ERBEY
ELİFN AZ	ÖZDENER
EMİR	ERŞAHİNOĞLU
EMMA RASİME	EKMEN
EMRE CEM	HAŞİMOĞLU
ENES	ERSAN
ERDAL ARIN	TAŞ
ERİN	DOĞU
EYLÜL	KİREMITÇİ
EYŞAN	KARABACAK
FATMA ŞEVVAL	KAYA
FEVZİ BORA	KURT
HALİL RENAS	GÜMÜŞTEKİN
HASAN ALİ	UZUNÇAY
HÜSEYİN	SAMSA

İLGİN	KOÇUM
IRMAK	ESKİDUMAN
İLAYDA	OLPAK
İLKİM	KARASAN
İREM	MUHARREMOĞLU
İSMET CEM	AKGÜL
KAĞAN	ÇAKIR
KEMAL TAYGA	KÜÇÜKCAN
KIVANÇ	YÜCEL
LARA	ÇITIRIK
LARA BEGÜM	EKŞİOĞLU
LEVENT	PAYDAK
MEHMET	ÖZKÖK
MEHMET ALP	UYAN
MELİKE	BOZLU
MELİS	ÖLMEZ
MERT	BATIBAY
MERT	ÖNEN

MERT ALİ	DEMİR
MERT ÇAĞATAY	ALPAY
MERVE	PEKTAŞ
MEY	ÖNER
MUHİTTİN	SATAR
MUSA	TEMEL
MUSTAFA KEMAL	TOPBAŞ
MUSTAFA MERT	GÖMÜK
MUSTAFA YASER	MISIR
MUZAFFER KAN	ÜSTÜN
NAZ	HOCANOĞLU
NEHİR	ÇOLAKOĞLU
NEHİR	AKSOY
ÖMERKAAN	NUR
ÖZGE	TAŞDEMİR
ÖZGÜ DERİN	ÖLMEZ
POYRAZ	AŞKAR
RANA DURU	ÖZCAN

RONYA	TAŞ
SELEN	SERİN
SELEN	KOÇ
SELİN	ALAN
SEROK MİRHA	AKAY
SEYİT ANDAÇ	TEKİN
SİMLA	KAHRAMAN
SÜLEYMAN	BAŞOĞLU
TAHA YAĞIZ	TOPÇUOĞLU
TAYLAN RÜZGAR	İNCE
TOLGA	İLARSLAN
TURHAN	UYĞUR
YAĞIZ EFE	DURMAZ
YİĞİTALP	GÜLDAL
ZEYNEP	SUCULARLI
ZEYNEP NAZ	TORUN
ZEYNEP NAZ	KURTOĞLU

2027 TAC Homecoming

8 Mayıs'ta

*Şimdiden takvimlerinize
not alın!*

Okulunuza, dostlarınıza
ve anılarınıza kavuşmak için
sizleri kampüse bekliyoruz.

*Aynı ruh,
aynı kampüs,
hep birlikte...*

Tarsus Amerikan Koleji
Mezunlar Derneği

TAC
Mezunlar Derneği

2027 TAC HOMECOMING

8 Mayıs 2027 Cumartesi günü yeniden kampüsteyiz!

Şimdiden takvimlerinize not alın.

Okulunuza, dostlarınıza ve birlikte biriktirdiğimiz güzel anılara yeniden kavuşmak için TAC Kampüsü'nde buluşuyoruz.

- 8 Mayıs 2027 Cumartesi
- TAC Kampüs
- 12.00 – 23.00

Bir gün değil, yıllara yayılan dostlukların yeniden buluşması...

Aynı okul, aynı dostluklar, yeni anılar.

Sizleri kampüste görmek için şimdiden sabırsızlanıyoruz!

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği

Tarsus Amerikan Koleji
Mezunlar Derneği

TAC Gift Shop'ta Yeni Ürünler

Yeni oversize tişörtlerimiz
Gift Shop'ta yerini aldı.

Göğüste TAC nakış logosu,
sırtta ise "Stickler" özel tasarımı
bulunan tişörtlerimiz
2XL, 3XL ve 4XL beden seçenekleriyle
stokta.

TAC'yi üzerinde taşımak isteyen
tüm mezunlarımızı Gift Shop'a
bekliyoruz.

Siparişleriniz için lütfen
tıklayınız;

 <https://shop.tac-alumni.org/>

*TAC ruhu,
şimdi üzerinizde!*

— TAC Gift Shop —

Göğüste
nakış logo

Sırtta özel tasarım
"Stickler"

TAC '90 Egemen Eroğlu'ndan Yeni Kitap

TAC '90 mezunumuz Prof. Dr. Egemen Eroğlu'nun "Çocuk Cerrahinin Seyir Defteri" isimli yeni kitabı yayımlandı.

Değerli mezunumuzu bu güzel çalışmasından dolayı gönülden tebrik ediyor, yeni kitabının çok sayıda okura ulaşmasını diliyoruz.

Kitap sipariş linki:

<https://www.dr.com.tr/kitap/cocuk-cerrahinin-seyir-defteri/egemen-eroglu/edebiyat/turk-gunluk-ani/urunno=0002229364001>

Kendisine sağlıklı, mutlu ve başarılarla dolu nice güzel günler diliyoruz.

Uluslararası Arenada Gururlandıran Bir Başarı!

TAC '74 mezunumuz Prof. Dr. Mehmet Zihni Sungur, San Francisco'da düzenlenen 11. Dünya Kognitif Davranış Terapileri Kongresi kapsamında, Dünya Kognitif Davranış Terapileri Konfederasyonu (WCCBT) tarafından "Özel Hizmet Ödülü"ne layık görüldü.

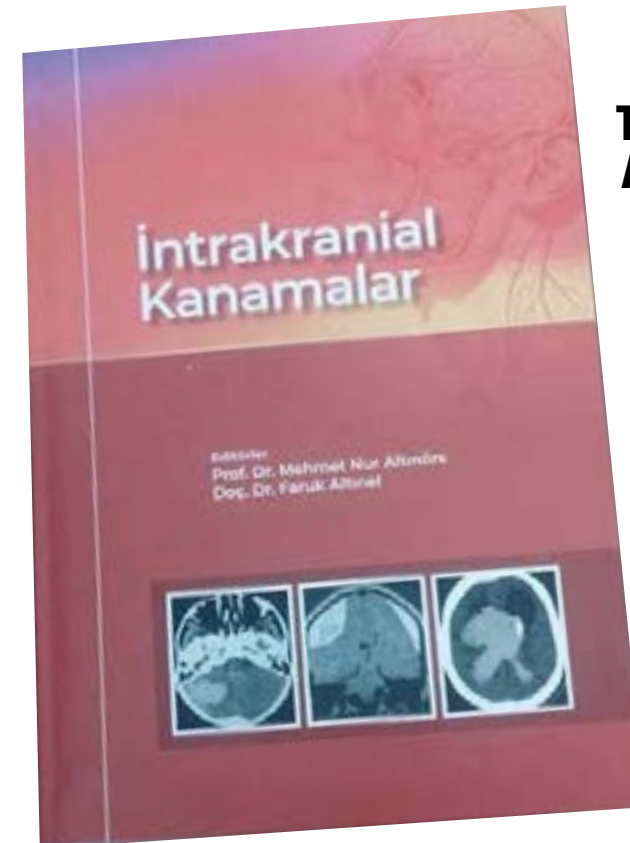
Mezunumuzu bu anlamlı uluslararası başarısından dolayı gönülden tebrik ediyor, bilimsel çalışmalarında başarılarının devamını diliyoruz.

Gururla Tebrik Ediyoruz!

Hüseyin Sungur '74 tarafından kaleme alınan Tavanarası Anlatıları 1 ve Tavanarası Anlatıları 2 romanlarının, İstanbul Valiliği tarafından ortaokul ve lise düzeyindeki öğrenciler için "Roman Okuma Seferberliği" kapsamında seçilen 19 eser arasında yer alması bizlere büyük gurur ve mutluluk verdi.

Kendisini bu değerli başarısından dolayı içtenlikle tebrik ediyor, eserlerinin genç okurlarla buluşarak okuma kültürüne katkı sunmasını diliyoruz.

TAC '68 Prof. Dr. Mehmet Nur Altınörs'ten önemli bir bilimsel eser

1968 mezunumuz Prof. Dr. Mehmet Nur Altınörs'ün, Doç. Dr. Faruk Altınel ile birlikte editörlüğünü üstlendiği "Intrakranial Kanamalar" adlı eser yayımlandı. Kitap, beyin ve sinir cerrahisi alanında intrakraniyal kanamaların tanı ve tedavisine yönelik güncel bilgileri bir araya getirerek önemli bir başvuru kaynağı niteliği taşıyor.

Mezunumuzu ve emeği geçen tüm bilim insanlarını gönülden tebrik ediyor, çalışmalarında başarılarının devamını diliyoruz.

Star Sailors League (SSL) Team Türkiye kadromuzda bir TAC'li!

TAC '15 Ekin Büyükyılmaz SSL Team Türkiye kadrosunda yer alarak bizlere büyük bir gurur yaşattı.

SSL Gold Cup Europe Qualifying Series 2026 ikinci tur yarışları, 13-17 Temmuz 2026 tarihleri arasında Grandson/İsviçre'de, Neuchâtel Gölü'nde gerçekleştiriliyor.

SSL47 tekneleriyle düzenlenen organizasyonda her grup için dört yarış gününde toplam altı yarış yapılması planlanıyor. Grup lideri olan ülke, SSL Gold Cup Finals 2026'ya katılma hakkı kazanacak.

SSL Team Türkiye, G Grubu'nda Portekiz ve Bulgaristan ile mücadele ediyor.

Mezunumuzu tebrik eder, ülkemizi temsil eden tüm sporcularımıza yarışlarda başarılar diliyoruz!

TAC '82 Mezunumuz Mustafa Özünlü, MSK Başkanı Oldu!

1982 mezunumuz Mustafa Özünlü, Mersin Spor Kulübü (MSK)'nın gerçekleştirilen genel kurulunda kulüp başkanlığı görevine seçilmiştir.

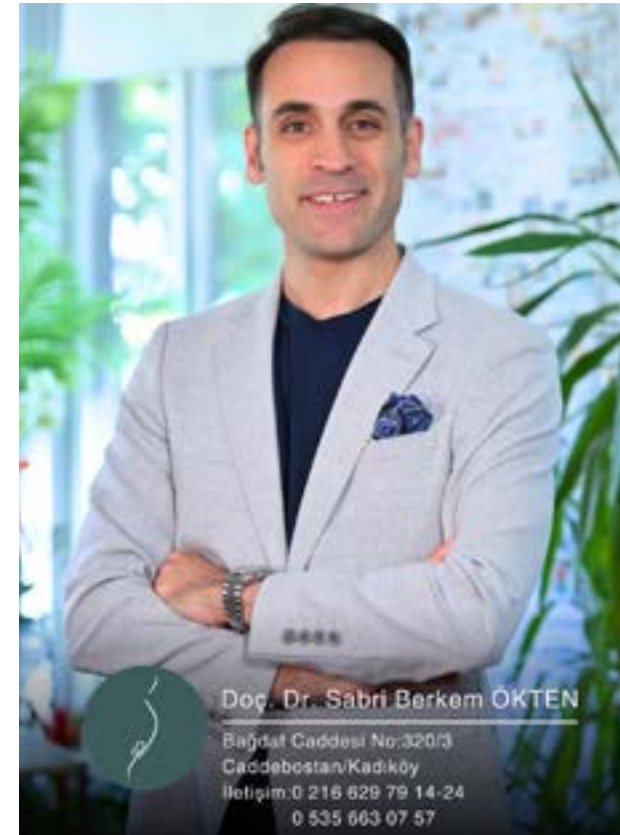
Mezunumuzu bu önemli göreve seçilmesi dolayısıyla içtenlikle tebrik ediyor, MSK'ye ve spor camiasına değer katacağı başarılı bir dönem diliyoruz.

TAC '85 Mezunumuz Prof. Dr. Selçuk Mıstık'tan Bir Akademik Başarı Daha

1985 mezunumuz, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Selçuk Mıstık, Erciyes Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi Bölümünü bölüm üçüncüsü olarak başarıyla tamamlamıştır.

Tıp alanındaki başarılı akademik kariyerini, sanat tarihi alanındaki bu önemli başarısıyla taçlandıran mezunumuzu gönülden tebrik ediyor; kendisine sağlık, mutluluk ve başarılarla dolu nice yıllar diliyoruz.

TAC '04 Sabri Berkem Ökten'den Güzel Haber

2004 mezunumuz Doç. Dr. Sabri Berkem Ökten, tüp bebek, infertilite, gebelik, doğum ve kadın sağlığı alanlarında, Kadıköy Caddebostan'da yeni muayenehanesini açmıştır.

Adres:

Bağdat Caddesi No: 320/3 Caddebostan/ Kadıköy

0 216 629 79 14 - 24

0 535 663 07 57

Mezunumuzu tebrik ediyor, yeni muayenehanesinde başarı ve mutluluk diliyoruz.

TAC '01 Mazhar Özsoy'a yeni görevinde başarılar dileriz!

2001 mezunumuz Mazhar Özsoy, Boyner E-Ticaret Genel Müdür Yardımcılığı görevine atanmıştır.

Kendisini bu önemli görevinden dolayı tebrik ediyor, yeni görevinde başarılarla dolu, sağlıklı ve mutlu bir çalışma yaşamı diliyoruz.

Fotoğraf Sanatında Gurur Veren Bir Başarı

TAC '78 mezunumuz Dr. Sefa Ulukan, fotoğraf sanatına yaptığı değerli katkılar, çalışmaları ve teknik başarısının yanı sıra fotoğraf sanatına sunduğu seçkin hizmetler nedeniyle, FIAP (Uluslararası Fotoğraf Sanatı Federasyonu) tarafından HonEFIAP (Honorary Excellence FIAP) unvanına layık görülmüştür.

Kendisini bu anlamlı başarısından dolayı tebrik ediyor, sanat yolculuğunda nice başarılar diliyoruz.

TAC Mezunları Olarak Geçen 40 Yıl

1986 mezunumuz Doğan Gözde Özgödek'in "TAC Mezunları Olarak Geçen 40 Yıl" isimli kitabı yayımlandı.

TAC Gift Shop'ta 200 TL karşılığında satışa sunulacak olan kitabın geliri, Tuğla Burs Fonu'na aktarılacaktır.

Mezunumuzu bu anlamlı çalışmasından dolayı tebrik ediyor, Tuğla Burs Fonu'na sağlayacağı değerli destek için teşekkür ediyoruz.

Nice güzel anılara ve yeni başarılarla...

"Kalbimde İzin Kaldı" Fotoğraf Sergisi

TAC '95 mezunumuz, diş hekimi Derya Güncan'ın fotoğraf tutkusunu sanatseverlerle buluşturduğu "Kalbimde İzin Kaldı" adlı fotoğraf sergisi, Bodrum Flamm'da sanatseverlerle buluştu.

Derya Güncan, seyahatlerinden, farklı kültürlerden, doğadan ve hayatın içinden izleri fotoğrafın büyüleyici diliyle izleyicilere sundu.

19 Ağustos'ta gerçekleşen açılış kokteyliyle kapılarını açan sergi, 9 Eylül'e kadar Flamm Bodrum'da ziyaretçilerini ağırladı.

Mezunumuz Derya Güncan'ı bu anlamlı sanat yolculuğu için kutluyor, başarılarının devamını diliyoruz.

TAC '05 Merve Okutucu'dan Gurur Veren Bir Başarı

2005 mezunumuz Merve Okutucu, New York'ta American Express'te yapay zekâ alanında çalışmalarını sürdürürken, Bodrum'da hayata geçirdiği 8.8 Project ile ışık kirliliğine dikkat çekiyor ve insanları yıldızları yeniden görmeye davet ediyor.

Bodrum Belediyesi ile bu yıl 4. kez gerçekleştirilen 8.8 Project, 2026'da Kos Belediyesinin katılımıyla uluslararası bir boyut kazandı ve Forbes Türkiye'de de yer aldı.

Mezunumuzla gurur duyuyor, başarılarının ve 8.8 Project'in dünya çapında büyümesinin devamını diliyoruz.

KITALARARASI YÜZÜCÜ MEZUNLARIMIZ

Mezunlarımızdan Metin Atamer '61, Ethem Kuzucu '90 ve Murat Manavoglu '97, İstanbul Boğazı'nı başarıyla geçerek kıtalararası yüzücüler arasındaki yerlerini aldılar.

Bu anlamlı ve zorlu başarılarından dolayı mezunlarımızı gönülden tebrik ediyor, nice başarılarla imza atmalarını diliyoruz.

TAC ailesi olarak gurur duyuyoruz!

TAC'69 Mezunumuz Oğuz Aydemir'in Sergisi İzmir'de Gerçekleşti

TAC '69 mezunumuz Oğuz Aydemir'in hatıra mendili koleksiyonundan oluşan "Bir Devrin İzleri - Traces of an Era" sergisi, 25 Ağustos - 8 Eylül 2026 tarihleri arasında İzmir Müze Gemiler Müdürlüğü Sergi Salonu'nda sanatseverlerle buluştu.

Zengin hatıra mendili koleksiyonuyla geçmişten günümüze uzanan izleri sanatseverlerle paylaşan Oğuz Aydemir'i kutluyor, kültür ve sanat hayatına sunduğu değerli katkılar için teşekkür ediyoruz.

Derya Yeşer '23'ün İlk Kitabı Yayımlandı

Mezunumuz Derya Yeşer '23, ilk şiir kitabı "İnsan Olmak Ne Güzelmiş" ile edebiyat dünyasına adım attı.

Derya'nın duygu ve düşüncelerini şiirlerle buluşturduğu bu ilk kitabının yayımlanmasından büyük mutluluk duyuyor, kendisini yürekten kutluyoruz.

"İnsan Olmak Ne Güzelmiş", %35 indirimli olarak satışta.

Kitaba linkten ulaşabilirsiniz.

<https://magaza.runayayinevi.com/insan-olmak-ne-guzelmis>

Derya'ya edebiyat yolculuğunda nice güzel kitaplar diliyoruz.

Yolun açık, kalemin daim olsun!

TAC '97 Özgür Ağca'dan Güzel Bir Haber

1997 mezunumuz Özgür Ağca, 25 yılı aşkın havacılık deneyiminin ardından TAV Batum Havalimanı Müdürlüğü görevine terfi etmiştir.

Kendisini bu önemli görevinden dolayı tebrik ediyor, yeni görevinde başarılarla dolu bir çalışma hayatı diliyoruz.

Başarılarının artarak devam etmesi dileğiyle...

TAC '69 H. Oğuz Aydemir'in "Hayatımdan Hikâyeler – Ben Anlatısı" isimli kitabı yayımlandı.

Otobiyografiden çok filantropi ve yaşamın anlamı üzerine bir anlatı niteliğindeki bu özel eser, hepimizin bir gün bu dünyadan gelip geçeceği gerçeğinden yola çıkarak önemli bir soruya odaklanıyor:

Çevreye, doğaya, eğitime, içinde yaşadığımız topluma ve insanlığa ne verdik? Nasıl bir iz bıraktık?

H. Oğuz Aydemir'in yaşam deneyimleri, duyarlılıkları ve değerleri üzerinden şekillenen kitap, sayılı ve özel olarak basılarak gelecek nesillere bırakılmak üzere bir emanet niteliği taşıyor.

Kitaba linkten erişebilirsiniz.

<https://www.oguzaydemir.com/>

Değerli mezunumuzu bu anlamlı eseri için tebrik ediyor, kitabının gelecek nesillere ilham olmasını diliyoruz.

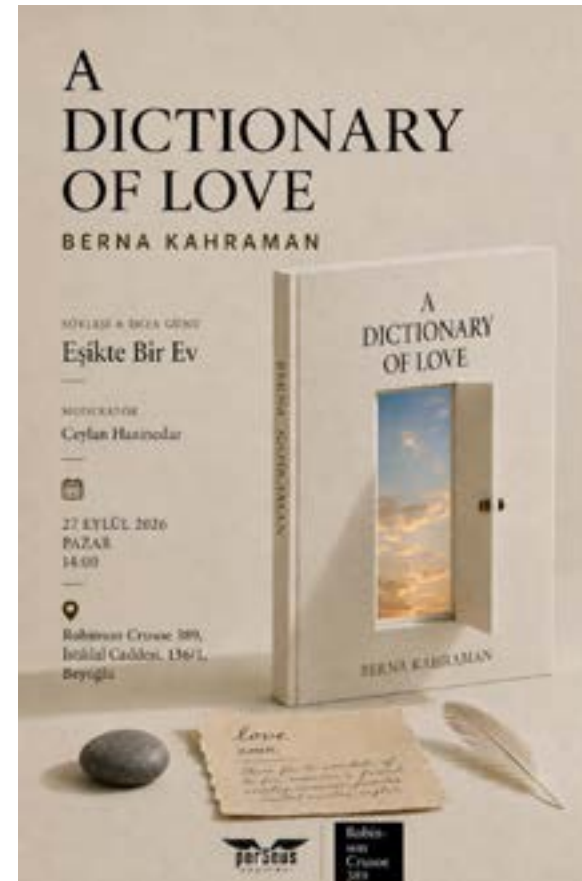

TAC '83 Hüseyin İmece'den Güzel Bir Haber

1983 mezunumuz Hüseyin İmece, Standard Chartered Türkiye Yönetim Kurulu Bağımsız Üyesi ve Denetim Komitesi Başkanı olarak göreve başladı.

Bankacılık sektöründe 36 yıllık deneyime sahip olan İmece, kariyeri boyunca Yapı Kredi ve ICBC Turkey'de üst düzey görevlerde bulundu. Özellikle finansal yönetim, risk yönetimi ve bankacılık stratejisi alanlarındaki deneyimiyle yeni görevine önemli katkılar sunması bekleniyor.

Hüseyin İmece'yi yeni görevinden dolayı tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyoruz.

TAC'96 Berna Kahraman ile Söyleşi ve İmza Günü

TAC '96 mezunumuz Berna Kahraman, A Dictionary of Love adlı kitabıyla 27 Eylül Pazar günü Robinson Crusoe 389'da okurlarıyla buluştu.

"Eşikte Bir Ev" başlıklı söyleşinin moderatörlüğünü Ceylan Hazinedar'ın yaptığı etkinlikte, edebiyat ve kitabı üzerine keyifli bir söyleşi gerçekleştirildi. Ardından Berna Kahraman okurları için kitabını imzaladı.

Değerli mezunumuz Berna Kahraman'ı kutluyor, edebiyat yolculuğunda başarılarının devamını diliyoruz.

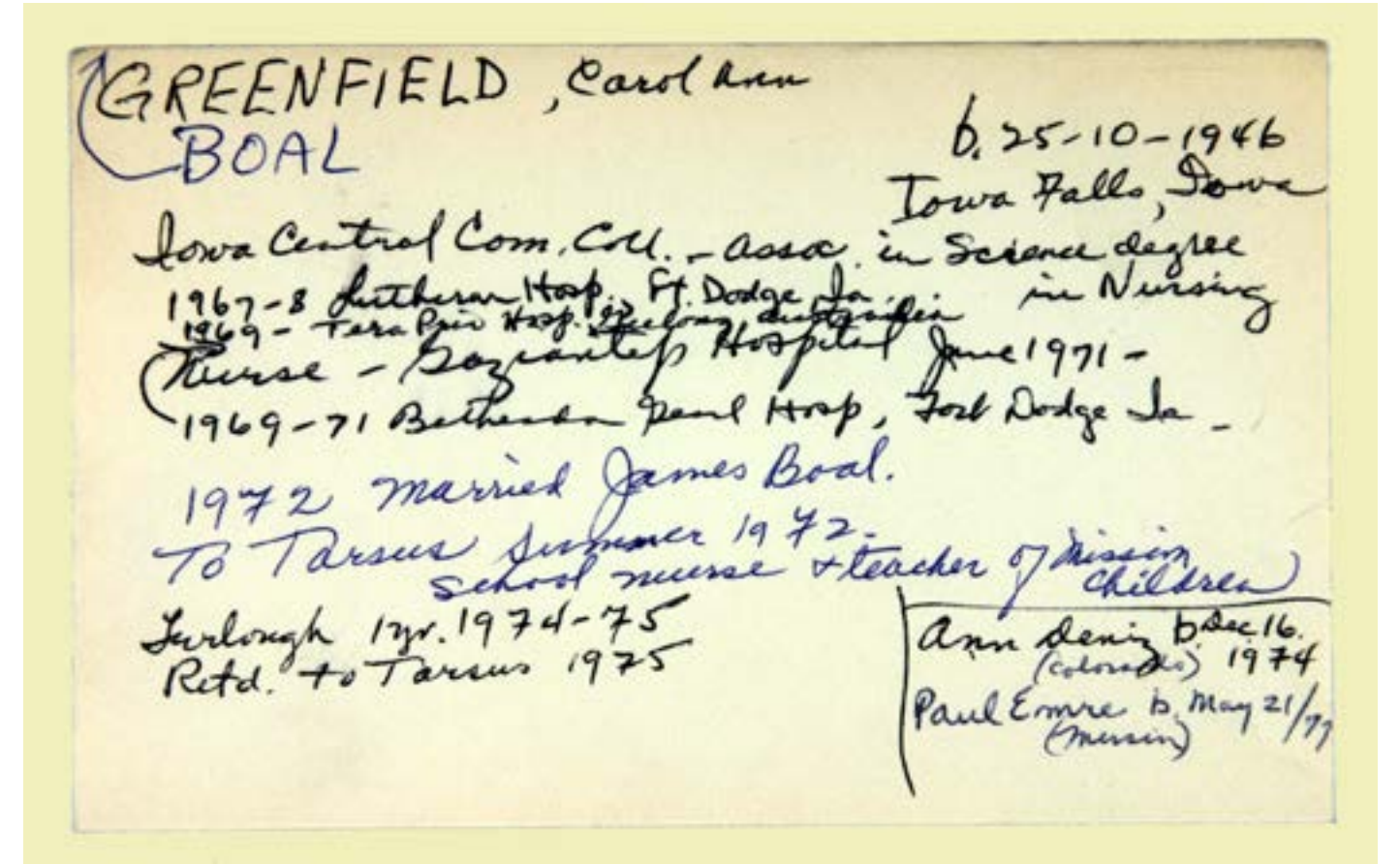
Evvel zaman içinde Tarsus'ta - 1

Mrs. Boal ve Aspirin

Her derde deva Aspirin hayatımdan çıkmalı kaç yıl oldu, anımsamıyorum. Ama nerede ve ne zaman bir Aspirin lafı geçse, zihnim otomatikman Tarsus günlerine, yetmişlere gider. Yetmişli yılların Tarsus'unda 'revire gitmek' demek Mrs. Boal demek; Mrs. Boal ise Aspirin demektir. Ben revire pek (belki de hiç) gitmedim ama gidenlerden, özellikle yatılı arkadaşlarımdan, Aspirin hikâyesi çok dinledim. Mrs. Boal'ın yegâne tedavi yönteminin son derece etkili olduğunu söyleyebilirim çünkü revire giden hemen herkes sonuç olarak iyileşirdi. Sonrası hayat...

Üç beş gün önce bir yerde yine Aspirin lafı geçince, yine okulumuzun yetmişli yıllarına gitti aklım. Ve merak ettim: Mrs. ve Mr. Boal nerededirler şimdi, nicedirler? Bu yazının (ve belki de bu

serinin) sebebi budur.

Carol Ann Boal, yani bizim Mrs. Boal, 1946'da Iowa'da doğmuş. Henüz 26 yaşında, 1972'de yolu Tarsus'a düşmüş. Board arşivlerindeki 'personel kartı'nı bu yazıya ilâştiriyorum.

Biz 1981'de mezun olurken, Mr. ve Mrs. Boal yoktular diye anımsıyorum. Dolayısıyla, hangi yıl ayrıldıklarını bilmiyordum ama aşağıdaki 'obituary' alıntısında, Türkiye'den 1980'de gittikleri belirtilmiş. Bu yazı için birkaç yıllık da karıştırdım, 1976-1980 arası; tümünde varlar. O yıllıklardan çektiğim

birkaç fotoğrafı da bu yazıya ilâştiriyorum. Kullanılabilirlik açısından yeterli (pikselde falan) olup olmadıklarına sevgili Editörümüz Gözde Özgödek karar verecek.

1981'den 2026'ya 45 yıl geçip gitmiş.

Mrs. Boal'dan 'son haber'i internette buldum; bir bölümünü, meraklıları için, kopyala-yapıştırıyorum: <https://www.boppchapel.com/obituaries/Carol-Ann-Boal?obld=19670539>

"Carol Ann Boal (October 25, 1946 - June 2, 2017) Obituary

Mrs. Carol Ann Boal (née Greenfield) died peacefully on June 2, 2017 in Ballwin, MO at the age of 70. Carol is survived by her husband,

James "Jim" Boal; children, Ann Monroe (Rob Monroe) of Kirkwood, MO and Paul Boal (Sarahlynn Lester) of Kirkwood, MO; her four grandchildren, Abby Monroe, Ellie Lester-Boal, Ada Lester-Boal, and Theodore Lester-Boal; sisters, Linda Miller and Kathryn Ingham of Iowa and Robyn Whitely of Australia; and several nieces and nephews. She is preceded

in death by her parents, Howard and Dorothy (née Aalfs) Greenfield of Ackley, IA. Carol was born on October 25, 1946 in Iowa Falls, IA. She graduated from Ackley-Geneva High School. She then attended the University of Iowa and Ft. Dodge Community College to study nursing. She later earned a bachelor's degree from Indiana University. Carol

worked as an RN in Iowa, Australia, and Tarsus, Turkey (as a United Church of Christ missionary). She married Jim Boal, fellow UCC missionary, in Ackley in 1972. They were married for 44 years. In 1980 the family, now including two children, moved from Turkey to Casper, WY. Carol worked as an elementary school nurse for the Natrona County School District for 28 years. In 2015, Carol and Jim moved to Ballwin, MO to be closer to their children and grandchildren. Carol had a lovely singing voice and sang in the choir at Casper United Church of Christ for many years. She was also active in the United Church of Christ denomination, the National Association of School Nurses, P.E.O., and the Knowledge Enrichment for Youth (KEY) Camp at Casper College. Her children remember her as a loving mother who set a strong example and encouraged them to pursue their goals. Carol was also a devoted Nana to her grandchildren, teaching them to bake and sew with love ..."

Ezcümle, revire hangi nedenle gidilirse gidilsin, Mrs. Boal'ın Aspirin ile tedavi etmesi klasik bir mavra konusuydu. Burada 'mavra' sözcüğünün altını

özellikle çiziyorum, çünkü her derde deva olan şey sanırım Aspirin değil mavra idi. Ya da aspirin + mavra kombininin iyileştirici gücüne Mrs. Boal da inanıyordu. Hangimiz inanmamıştı ki! Ki ben hep inanageldim mavranın büyüğü gücüne, verdiği yaşama sevincine.

Alihan Irmakkesen '81

BİRİNCİ YAZI

Dünya Kupası Hikâyemiz

Dünyanın en popüler sporunun en üst düzey organizasyonunun heyecanı çok çok önceden başlamıştı, seven için de belki sevmeyen için bile. Bozbey ailesini ve mavra ailemizi bile içine çekti. Türkiye'nin katılacağı belli olunca da heyecanın şiddeti daha da artmıştı.

FIFA yeni uygulamalar ile başlıyordu; futbolun efsanelerinden dünyanın en seksi isimli futbolcusu Alessandro Del Piero'nun önerisi ile seremonide artık bütün oyuncular çıkıyordu, sadece ilk on bir değil. Erkek geyik muhabbetlerinden bir örnek ile destekleyeyim. "Abi kadın olsam kesin verirdim, isme bak, buna mı verirdin yoksa gidip Salvatore Schiacci'ye mi yoksa John Toshack'a mı?"

Maçlar 10'dan geri sayımla başlıyor; topun oyunda kalma süresini artırmak için taç ve aut atışında süre kısıtlaması, sakatlık ve oyuncu değiştirmelerde zaman çalmayı önleyecek tedbirler, yan hakemlerin kulaklık ile ofsayt için daha aktif olmaları filan. Bence çok güzel uygulamalar oldu. Bir tek herhalde "hydration break" bize garip geldi ama iyi de oldu. Maç sırasında bira içenlere de ihtiyaç molası oldu! Biraz da "Kelfantino" çizgiyi geçti, ona da bir "sarı kart" göstermek lazım! Belki VAR ile kırmızıya dönebilir.

48 takım, seri başlarının yarı finale kadar eğer gruptan bir çıkarlarsa birbirleri ile karşılaşmaması da çok iyi bir uygulama oldu; sonuçta dünya 1 numarası ile 2 numara ya da başka bir deyiş ile son Güney Amerika şampiyonu ile son Avrupa şampiyonu. Bir tarafta son 20 yılın

oyuncusu ile diğer tarafta gelecek 15-20 yılın en büyük potansiyel oyuncusu!

Dünya Kupası yıldızlar ile anılır; bazen yeni bir yıldız doğar bazen de mevcut yıldızlar daha çok parlar. Bu Dünya Kupası mevcut yıldızların çok üst düzey performansları ile anılacak. Messi, Mbappe, Kane, Bellingham, Haland, Dembelle, Ronaldo.

Yamal, Diaz ve Vinicius Jr. az parladılar.

Yine erkek geyik muhabbetlerinde kim daha iyi tartışması yapılır. Benim buradaki argümanım şu şekilde: Maradona ve Jordan; 30 sene önceki aynı performansları ile günümüz futbol ve basketbolunda oynasalar idi bence yine dünyanın en iyileri olur idi. Onlar kendi zamanlarında mevcut yıllarının çok ötesinde oyuncular idi. Sporun yaşı uzadı bence; tenise baksanıza, Novak, Roger ve Rafa 40'ına kadar oynadılar.

Messi ve Ronaldo da öyle. Dünya kadın masa tenisi şampiyonu 63 yaşındaki Ni Xia Lia, Çin asıllı Luxembourglu sporcu.

Bozbeyler maçları yakından takip etti, içine girdik, heyecanımızı sizinle paylaştık. Oğlum Demir için müthiş bir tecrübe oldu. Yıllardır Chattanooga'ya'yı söylerim, ben söyledikçe daha da güzelleşiyor. Kim derdi ki İspanya gelecek burada hem de Defne ve Demir'in okulundaki tesisleri kullanacaklar ve kamp yapacaklar!

Maçların west coast olmasından dolayı çok güzel bir SF, LA ve Napa Valley turu yaptık.

Demir Maserati'nin bizim de sevdiğimiz şarapların yerinde tadına baktık, gördük, içtik, yedik, şükrettik benim tabirimle "Eat, Pray, Make Love".

Futbol bence en güzel stadyumda seyrediliyor. Paraguay maçını 50 bin Türk ile seyrettik. İngiltere - Kongo maçını eleme turunda Atlanta'da seyrettik. Maç öncesi süper, şimdi büyük ekranlar ile pozisyon da kaçırmıyorsun. Sonra kalabalık ile hem evde hem de dışarıda "fan zone'da"

seyrettik. O da çok iyi. En kötüsü evde tek seyretmek, orada da WhatsApp Mavra '89 vardı Allah'tan.

Cem ile Özer'in sataşmaları, aramızdaki en karizmatik yakışıklı Sami'nin 2-0 tehlikeli skor demesi, Ercan Ağamızın sağ olsun Atilla Baba'yı yalnız bırakmayıp hastane sonrası maç seyretmesi, Ahmet'in maç oynanırken kural değiştirmesi, Alper'in haklı isyanı, Ahmet başkanımın büyük güzel kalbi ile herkesi memnun etmeye çalışması, Neşe ve Anış'ın oje renkleri ile plajdan Dünya Kupası heyecanları, benim mate çayı ile kafein komasına girmem, futbol hiç seyretmeyen Berk'in bile maç seyretmesi aklımda kalanlar.

İspanya en iyi yerde, benim yaşadığım yerde kamp yaptığı için kupayı kazandı bence, turnuvarın en iyi takımı idi. Chattanooga'nın efsane Moonshine'ı da onlara ekstra doping etkisi yaptı.

Chattanooga Tennessee'den herkese selam ve sevgilerimle. Hepinizi hasretle bekliyorum.

Durul Bozbey TAC '89

İKİNCİ YAZI

Bottle Shock

Fransız şaraplarının ünü 1700'lü yıllara kadar geriye gidiyor. Fransa'da Bordeaux, Burgundy ve Champagne bölgelerinde üretiliyor. Amerika'nın 250. yılını kutladığını düşünürsek şaraplarının bu kadar eskiye gitmesi imkânsız. Amerika Napa bölgesinin şarapları ilk kez 1976 yılında dünyanın ilgisini çeker. Nasıl olmuştur peki?

Dünya Kupası'nda Türkiye'nin maçlarını seyretmek için yılın başından itibaren planlar yaparım. Türkiye gelsin gelmesin Atlanta'daki maçları ve mümkünse Dünya Kupası final maçını stadyumdan canlı seyretmeyi hayal ederim. FIFA'nın resmî web sitesine pre-sale draw'una üye oluruz; ben, Ufuk ve Defne adına. Heyecan başlar. İlk çekiliş mart

ayında olur, daha Türkiye'nin katılacağı belli değildir ama katılırsa oynayacağı şehir ve ülkeler bellidir. Çekilişi Defne kazanır ve ben Atlanta'daki round 32 maçına ve katılırsa TR'nin grup maçlarına biletlerimi alırım. Final maçı çıkmaz. Türkiye play-off'ları geçer ve benim planlar gelişmeye başlar. San Francisco'yu daha önce hiç görmemiştik, benim whiskey ve bourbon için İskoçya Highlands ve Kentucky Bourbon Trail yapmıştık, sıra Ufuk'un favori içkisine geldiği için araya Napa Vadisi'ni ekleriz. Sevdiğimiz La Crema ve Cakebread Cellars itinerary'de yerini alır. Tavsiyelere göre Château Montelena, Domaine Carneros listeye eklenir, sürpriz olarak da Shafer girer, hepsini çok beğeniriz, vakit kalmadığından Stag's Leap'e gidemeyiz. Napa ve Sonoma'da yaklaşık 1000 tane winery var. 50 sene önce bu sayı yaklaşık 35 civarında!

Château Montelena bize başka bir sürpriz yapar! Napa Vadisi'nin şarapları 1976 yılında Fransa'da yapılan bir blind tasting ile ünlenir. O zamanın en önemli sommelier ve chef'leri katılırlar. Birinciler

sürpriz olarak California Napa Vadisi'nin şarapları Château Montelena ve Stag's Leap olur! Bu yarışmaya katılmak için en az 2 şişe göndermek gereklidir. Napa Vadisi şarap üreticileri ya hep ya hiç dediklerinden bölgeye gelen yarışmayı düzenleyen İngiliz asıllı Fransız 18 şarap üreticisinin şaraplarını götürmesi gerekecektir. Gemi ile gönderildiği takdirde şaraplar "bottle shock" olurlar ve bozulurlar. Uçak şirketi TWA uçağa almaz! Yolcuların hepsinin bir tane şişe getirme hakkı vardır, rica ederler ve şişeler uçak ile Fransa'ya ulaşır. Bottle Shock deyimini ve bu hikâyeyi Hollywood kaçırmaz ve filmi 2008 yılında yapar.

Dünya Kupası maçlarından sıkılan, yeter artık diyen TAC'li romantik çiftlere bu comedy-drama filmi öneririm. Biz YouTube'da ücretsiz seyrettik. Ama önce kendinize bir Fransız şarabı açın; Fransa - Fas maçını kadehlerinizi yudumlayarak, gollerde dökmeden için. Devre arasında ne yapacağınız size kalmış. :))

Bilgi için:
Fransız şarapları ve Amerikan şarapları arasındaki temel farklar; iklim, üretim

kuralları, etiketleme biçimi ve kullanılan fiçilerden kaynaklanır. Fransız şarapları daha yüksek asidite, düşük alkol ve topraksı tatlar sunarken, Amerikan şarapları belirgin meyve aromalarına, daha dolgun bir gövdeye ve yüksek alkole sahiptir. İklim ve Tadım Profili: Fransa'da serin iklimler hâkimdir; bu da şarapların daha hafif gövdeli, daha yüksek asitli ve mineral, toprak veya baharat tonlarının ön planda olmasına neden olur. Amerika'da (özellikle Kaliforniya gibi bölgelerde) daha sıcak ve güneşli bir iklim vardır. Bu da üzümlerin daha fazla olgunlaşmasını sağlayarak şarapta daha yoğun meyvemsi tatlar ve yüksek alkol yaratır.

Etiketleme Sistemi: Fransız şarapları geleneksel olarak bölge veya toprak ismine (örneğin Bordeaux, Burgundy veya Chablis) göre etiketlenir. Şarabın hangi üzümden yapıldığını bilmek için o bölgenin kurallarına hâkim olmanız gerekir. Amerikan şarapları ise doğrudan üzüm çeşidine (Cabernet Sauvignon, Pinot Noir, Chardonnay) göre etiketlenir. Bu durum, ne içeceğinizi anlamanızı daha kolay hâle getirir.

Üretim Kuralları ve Gelenek:

Fransa'da şarap yapımı sıkı yasalara (AOC sistemi) tabidir. Hangi bölgede hangi üzümün yetiştirileceği ve nasıl harmanlanacağı katı kurallarla belirlenmiştir. Amerikan üreticileri bu geleneksel kurallara bağlı kalmaz. Yeni teknikleri deneme konusunda çok daha özgür ve yenilikçidirler.

Meşe Fiçi Kullanımı: Meşe fiçiler şaraba aroma verir. Fransız meşe fiçileri şaraba daha ince, zarif tanenler ve hafif baharatlı/odunsu bir karakter katar. Amerikan meşe fiçileri ise şaraba daha yoğun bir tat, vanilya ve Hindistan cevizi gibi tatlımsıdır.

Sağlık, sevgi ve şarap ile kalınız!

Durul Bozbey TAC '89

TransAnatolia 2026'da Podyum Başarısı: Esat Uğurlu (TAC '02) B2 Motosiklet Kategorisinde İkinci Oldu

Dünyanın en prestijli ve zorlu ralli-raid organizasyonları arasında yer alan TransAnatolia, 2026 yılında 16. kez motor sporları tutkunlarını bir araya getirdi. 29 Ağustos'ta İstanbul'dan start alan ve Karadeniz'in dağ geçitlerinden İç Anadolu bozkırlarına uzanan 2.378 kilometrelik mücadele, 5 Eylül'de Ankara'da noktalandı.

İstanbul, Kocaeli, Sakarya, Bolu, Zonguldak, Karabük, Kastamonu, Çankırı, Çorum, Tokat, Yozgat, Nevşehir, Kırşehir, Kırıkkale ve Ankara hattında 15 ilden geçen rota; Karadeniz'in yoğun ormanlık

ve taşlı zeminlerinden Kapadokya'nın teknik vadilerine kadar her gün bambaşka bir sürüş karakteri sundu.

İtalya, Fransa, İspanya, Hollanda, İsviçre, Romanya, İsveç, Slovenya gibi 10'a yakın farklı ülkeden gelen onlarca uluslararası ralli pilotunun yer aldığı organizasyonda rekabet en üst seviyede idi.

Rallinin kaderini belirleyen en kritik günlerden biri uçsuz bucaksız beyazlığıyla Tuz Gölü etabı oldu. Görsel referans noktalarının neredeyse tamamen yok olduğu, yüksek süratlerin kör edici

bir beyazlık ve toz bulutuyla birleştiği bu etapta, saf hızdan çok kusursuz navigasyon becerisi ön plana çıktı.

Tarsus Amerikan Koleji 2002 mezunu, Cazador yarış takımı pilotu Adil Esat Uğurlu, fiziksel ve mental sınırların zorlandığı, hem zorlu zemin şartlarına hem de hatasız roadbook takibi gerektiren yüksek tempolu etaplara karşı

sergilediği istikrarlı performansla B2 motosiklet kategorisinde podyumun ikinci basamağına çıktı.

Yüzlerce kilometrelik özel etapların ve değişken zeminlerin ardından gelen bu derece, ADM Derneği-Murat Yazıcı önderliğinde seneler süren disiplinli antrenman sürecinin ve cross-country tecrübesinin güçlü bir kanıtı oldu.

UN ÇOCUKLARI

Anadolu toprağının çok verimli olmasında birçok etken bulunmakta. Bunlardan bir tanesi yılda iki defa atmosferik olaylarla, Afrika çölünden kalkan toz bulutlarının, nisan ve ekim aylarında, bir veya iki defa nemli Akdeniz havasıyla Anadolu'nun üzerinde oluşan soğuk hava cephesi ile karşılaşp, yağmurla beraber toprağa düşmesinin önemli olduğuna inanırım. Bu nedenle Anadolu toprağında buğday, arpa ve tahıl ürünleri ile birçok sebze bereketli toprakların nemasıdır.

Tahıl üretimimiz, bilhassa buğday üretimimiz ülkemizin ihtiyacına yetmekte ve arttığı kadarını da ihraç ettiğimizi hatırlarım. Üretilen buğday ve un yıllarca ülkemizin başlıca gıdası idi. Ancak senelerce önce çok sevdiğim bir büyüğüm vardı Prof. Dr. Necip Aziz Berksan, onunla beslenme konusunda sohbetlerimizde, toplumun karbonhidrat ağırlıklı beslenmesinin, gelecek için endişe yaratacak bir gıda olduğunu söylerdi.

Un ağırlıklı beslenmenin insanın beyin gelişmesine fazla katkısı olmadığına işaret ederdi. Prof. Dr. Necip Aziz Berksan. Yaşamı boyunca 7 defa evlenmiş, Ankara Gülhane Tıp Akademisinde klinik şefi tabip doktor olarak çalışmış, 1973'te emekli olmuş

değerli bir hoca idi.

Seneler sonra Ankara'yı bırakıp Antalya'ya yerleşen Berksan Hoca, 3 Nisan 2012'de 99 yaşında hayata gözlerini yumdu ve sonsuz doğuya intikal etti. Her zaman söylediği sözlerde 'Çocukların beslenme alışkanlıklarında çeşitlilik şarttır, yoksa beyin gelişimini tamamlayamaz. Sadece unlu gıdalar ancak kas ve adale geliştirir' derdi. Bu söze inanmak gerek, çünkü vücudun en fazla enerji tüketen organının beyin olduğunu söyler tabipler. Tüketilen enerji içinde mineral ağırlıklı olduğunu kabul edersek, alınan gıdada bol mineral çeşitliliğini düşünmemiz gerekir.

Çocukluğumda hatırlarım, güreş müsabakalarında Türk güreşçileri altın madalyaları toplardı. Hatta tarihte **Türk Gibi Güçlü** tanımını yaratan **Koca YUSUF, Kurtdereli MEHMET, Kel ALİÇÖ ve MERSİNLİ Ahmet** gibi güreşçilerin elini kimse bükemezmiş. Kasları inanılmaz derecede güçlü güreşçilermiş, bu çayır pehlivanları. Tuttuğunu koparan cinsten iyi pehlivanlarmış. Bu arada hatırı sayılır cihan pehlivanlarından **Yaşar Doğu**'yu, **Mersinli Ahmet**'i tanımaktan ve sohbet etmekten kendimi şanslı görmekteyim.

Daha sonraları başka ülkeler güreşte güç yerine teknik geliştirdiler. Bu nedenle bizim güreşçilerimiz, şimdilerde eskisi

gibi 48 kilodan başlayıp, ağır sıklete kadar bütün sıkletlerde madalya toplamayı bırakıp, bazı sıkletlerde dereceye bile girememekteler. Böylelikle güreşte kas gücüne dayalı spor anlayışının çöktüğünü yaşadık. Benim tanımlamamla **UN**la beslenmek, bir başka deyişle, kas gücüne dayalı spor artık geçerli olmamakta.

Bazı teknolojide gelişmiş ülkelerin beslenme yapılarına bir bakalım. Mesela Almanya'yı ele alalım. Almanya'da **ET** tüketimi kişi başı yıllık **54,9 kg**. **UN** tüketimi **63 kg** kişi başına. Neredeyse her iki tüketim birbirine yakın durumda. Sebze ve meyve konusuna değinmek istemiyorum. Çünkü teknolojik bir ürün satımında bir kamyon gıda rahat satın alınabilir. Almanya dünyanın her yerinden sebze ve meyve ithal etmektedir.

Gelelim Türkiye'ye. Ülkemizde **ET** tüketimi kişi başı yıllık **28 kg**. Buna karşılık **UN** tüketimi kişi başı **160 kg** ve kimi zaman da geçmekte. İki gıda tüketimindeki uçurumu görmek gerekli. Genç nesil çocukları gerektiği kadar besleyemiyoruz. Bu nedenle Türkiye'nin geleceğine endişe ile bakmaktayım.

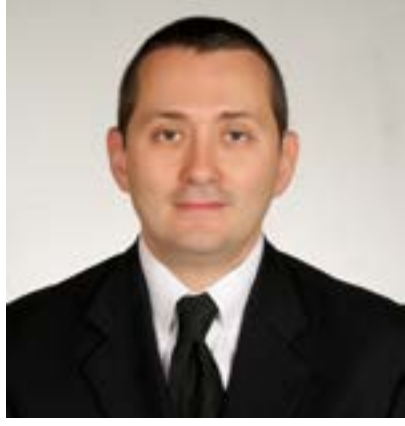
Bakın topluma, çocukların en fazla tükettiği gıda türü **una** dayalı gıdalar. Başta ekmek ve unlu gıdalar gelmekte.

Yani karbonhidrat ağırlıklı gıdalar. Bu gıdalara bol meyve ve sebzenin de katılması gerekir. Hatta 'protein' tüketmenin, beyin gelişiminde en fazla etkisi olduğunu söyler, beslenme uzmanları. Son senelerde Anadolu topraklarında yetişen tahıllar, ülkemizi beslemeye yetmediğinden, kuzey komşumuz Ukrayna'dan buğday almaktayız.

Çocukluğumuzda Ankara'daki binaların bahçeleri vardı ve bahçelerde bol çeşitli meyve ağaçları bulunurdu. Genelde bu ağaçlardaki meyvelere dadanırdık yaz boyu. Dut, armut, kiraz, kayısı ve vişne ağaçları gibi ağaçların dallarından koparıp yerdik meyveleri. Okuduğumuz yatılı okulun bütün etrafı üzüm bahçeleri ile çevrili idi, geceleri yatakhaneye giderken üzüm bağlarına dadanır, dalından kopma üzüm yerdik. Hep doğal besinle beslenmiştik çocukluğumuzda.

Şimdiki nesle bakıp gelecek için endişe duymaktayım. Dengeli beslenmeyen bir genç neslin, ülkemize ne kadar sahip çıkacağı konusunda şüphe etmekteyim, diye bir sözüm geldi söyledim hem nalına hem mihına.

Metin Atamer
Talas '58, TAC '61

TAC '96 Osman Çetin

1930'ların Orta Avrupası'nda iki büyük savaş arasında İsviçre'de filizlenmeye başlayan bir anlayış devamındaki 40 seneye yakın bir süre boyunca dünya futboluna damga vuracaktı. Öyle büyük bir etkisi olacaktı ki devamında ortaya çıkacak ve bugün bile hâlâ devrim diye adlandırdığımız taktik anlayışların sebebi olarak gösterilecekti. Bu anlayışın adı katenacyo idi.

yüzyılın başına döndüğümüzde futbolun ana sistemi 2-3-5 dizilişi yani Piramit olarak adlandırdığımız oyun anlayışıydı. Piramit, o dönemde yürürlükte olan ofsait kuralının hücum oyuncusunun 3 defans oyuncusunun arkasında olma şartı koşması sebebi ile özellikle İngilizler ve İskoçlar tarafından kabullenilmiş bir oyun anlayışı idi.

1920'lere kadar bu oyun tarzı popülerliğini korudu ve Güney Amerika dâhil geniş bir coğrafyada kapsama alanı buldu. 1930 Dünya Kupası'na giden yolda Uruguay'ın 1924 ve 1928'de aldığı iki Olimpiyat altını da Dünya Kupası da Piramit'in eseriymiş diyebiliriz.

1925'ten sonra ofsait kuralının IFAB tarafından 3 savunmacı şartından 2 savunmacıya düşürülmesi sonucu Arsenal Menajeri Herbert Chapman'ın ürettiği WM sistemine doğru dünyada bir yöneliş oldu.

BEYEFENDİ

Bunun sebebi ofsait kuralının değişmesinin gol sayısında büyük bir artışa sebep olması idi. Piramit sistemi savunmada adam karşılama konusunda zorluklar yaşıyordu ve bu sebepten Chapman orta sahadan 1 oyuncuyu savunmaya kaydırıp WM dizilişine geçiyordu.

WM kadim futbol öğretisinin ilk modern sistemi olarak gözüktü de bugün kullanılan taktiklerin atası aslında 2-3-5 Piramit'tir ve çoğu sistem hâlâ bunun türevlerinden

beslenir.

WM'in defolarının ortaya çıkması 1930'lu yılları bulur. Alanı savunma üzerine kurgulanan bu sistemin bire bir savunmada sıkıntılar yaşaması ve arkaya atılan toplarda boş alan bırakması zafiyetlere yol açıyordu. İşte bu ortamda yazının başında bahsettiğimiz katenacyo anlayışı ortaya çıktı ve devamındaki en az 40 seneyi etkilemeyi başardı.

Sözlük anlamı İtalyancada kapı sürgüsü ya da asma kilit olan bu kelime İsviçre'nin Servette takımını çalıştıran Avusturyalı Karl Rappan tarafından bir oyun sistemine dönüştürülmüştü. Oyunun ana düsturu savunmanın arkasına kaçışları engellemek için İtalyanların "serbest adam" diye tanımladıkları "libero" görevli oyuncu kullanılmasıydı ki aynı oyuncuya İngilizler de "süpürücü" anlamında "sweeper" diyorlardı. Adam adama markaj ve top kapılınca hızlı kontratağa geçiş de diğer iki önemli unsurdur.

Bu sistem ile futbol dünyası libero kavramı ile tanıştı ve bu oyuncuya çok büyük anlamlar yükledi. Libero hem arkaya sarkan topları süpürüyor, kademeyi ayarlıyor, ofsayta karşı çizgiyi öne çıkıyor ya da geriye alıyor ve gerektiğinde topla öne çıkıp orta sahayı bir kişi fazla yapıyordu. Zaten seneler sonra bu mevkinin savunmanın arkasından alınıp önüne konması ile dünya "ön libero" dediğimiz kavram ile tanışacaktı.

Katenacyonun evrilmesi ve zirve yapması aslında gücünü kaybetmeye başladığı 70'li yıllara en yakın olduğu zaman olan 1960'lardı. Nereo Rocco Milan'ı ve Helenio Herrera da Inter'i toplamda 4 kez Avrupa'nın zirvesine bu anlayış ile çıkartıyor

ve bunun yanında muhtelif yerel kupa ve uluslararası başarı kazanıyorlardı.

(Arjantin asıllı Herrera daha sonra Bilardo'ya da ilham verecek ve modifiye 3-5-2 ve Maradona ile Arjantin'in 1986 Dünya Kupası'nı kazanmasında feyz kaynağı olacaktı.)

İtalyanlar 1970'li yıllarda Michels'in Ajax'taki total futbolu ve Udo Lattek'in Bayern'e oynattığı tempoya dayalı oyuna karşı katenacyoyu senelerce devam ettirdiler. Hatta bu durum gelişen futbol dünyasında zaman zaman nefret konusu olsa da araya katenacyo eseri bir 1982 Dünya Kupası'nı da sıkıştırmayı başardılar.

İşte bu dönemde İtalyanların "gaddar" olarak da nitelendirilebilecek savunma hattında Gentile, Scirea, Vierchowod,

Cabrini, Bergomi gibi sert adamların yanında oyuna tekniği ile hükmeden ve sükûneti ile öne çıkan Franco Baresi de bulunmaktaydı. Ağabeyi Giuseppe Baresi ile beraber Milano şehrinin iki yakasında başlayıp devam eden kariyerlerinin başında Franco dünya şampiyonu olan kadroda yer alıyordu. Franco tüm kariyerini AC Milan, ağabeyi Giuseppe de (son iki sene hariç) Internazionale'de sürdürecekti ve 1978-1992 seneleri arasında birbirlerine rakip olacaklardı.

Franco versatil oyun yapısı ile libero,

stopper ve defansif orta saha özelliklerini en iyi ve zarif şekilde sahaya yansıtıyordu. Bu oyun şekli özellikle 80'lerin ortasından itibaren Avrupa futboluna damga vuracak olan Sacchi Milan'ın başarısının en önemli unsurlarından birisi olacaktı. Sacchi'nin alan daraltıp kompakt dizilen, tam saha alan markajı ve pres yaptıran sisteminin âdeta devrim özellikleri taşıyan ofsayt taktiği ile Franco'nun liderliğinde Avrupa'nın zirvesine çıkıyorlardı. Bugün hâlâ birçok futbolsevere göre Sacchi'nin o dönemki Milan'ı en az Pep'in 2011 Barcelona'sı kadar dünyanın

gelmiş geçmiş en iyisine adaydır.

Milan kariyerinde Tassotti, Galli, Maldini, Costacurta, Desailly ve Panucci gibi önemli savunmacılar ile oynayan Baresi katenacyodan Sacchi futboluna evrilen tüm düzlemlerde başarı ile oynayıp kulübün efsanesi olurken kendinden sonra bayrağı Maldini'ye devretti.

İtalyan futbol kültürünün İkinci Dünya Savaşı sonrasında neden diğer futbol akımlarını değil de katenacyoyu tercih ettiği konusu hep merak konusu olmuştur. Bir görüşe göre savaş sonrası yıkılan İtalya'da gıdaya erişimin zorlaşması, tarımın savaştan hem arazi hem insan gücü kaybı ile çıkması ülkede beslenme sıkıntısına sebep olmuştu ve bu da futbol takımlarına sirayet etmişti. Tempolu ya da bol paslı top oynamak için gereken fizik kondisyona erişemeyecekleri için katenacyoda karar kılmışlardı. Dünya Savaşı'ndan kalma güdüler ile tüm güçleri ile savunup rakibi gafil avlama peşinde gittiler ve uzun bir süre başarılı oldular. 1982'de zirveye çıktılar ve sonra Sacchi'nin devrimi başladı.

Baresi 1982 senesinde katenacyo varken de oradaydı, 80'lerin sonunda Sacchi Milan'da devrim yaparken de oradaydı, hatta Sacchi'nin İtalyası ile Amerika'daki 1994 Dünya Kupası finaline menisküsünde yırtıkla çıkıp penaltıyı kaçırdığında da sahnedeki başaktörlerden birisiydi.

Franco Baresi bu oyunun gördüğü en elegant savunmacılardan birisiydi. Savunma yapmak için illa dev gibi bir fiziğin gerekmediğini herkese seneler boyunca gösterdi. Akıl ve zamanlama ile de bu işin en üst seviyede yapılabileceğini hem tribündeki taraftarlara hem de kendinden

sonra gelen genç nesle kanıtladı ve bunu yaparken de hep saha içinde kaldı.

Senelerce Baresi ile rakip olan Maradona'nın onun hakkındaki sözleri çok şey anlatıyordu aslında:

"Platini bana ona dikkat etmemi söylemişti ama ben 'O da kim?' dedim. Ben Gentile'nin tekmelerini görmüştüm. Maça çıktık, her şey yolunda gidiyor, Ancelotti'yi rahatça geçtim ve 'Bu maç da tamam' dedim içimden ama tam o sırada iki bacağımın arasından bana değmeden bir ayak geldi ve topu alıp yanındaki Tassotti'ye verdi ve sonra yerdeki Ancelotti'ye bağırdı: 'Onu bana bırak, ben hallederim.' Ne o güne kadar ne de o günden sonra böyle savunma yapan birini görmüştüm ve maçtan sonra hemen gittim formasını aldım."

Yazımın başında dünya futbolundaki sistemleri anlattım. Oyuncuların yerini değiştirerek oyun anlayışlarının ve savunma yöntemlerinin nasıl değiştiğini belirttim ama işin aslına bakarsanız oyunu aklıyla oynayan

versatil oyuncular olduğu sürece dizilişten ziyade her zaman kazanan felsefeniz oluyor. Çünkü onun dışındaki her şeyin bir miadı oluyor ve zamanla bitiyor ve sadece bu değişime ayak uyduranlar hep ayakta kalabiliyor.

Franco Baresi de 20 senelik kariyerinin tamamını Milan'da geçirirken başarısının sırrı her türlü iniş çıkışa rağmen değişime adaptasyonu idi. Örneğin Sacchi WM'i alıp soslayarak kendi 4-4-2'sine çeviriyor, katenaçyo kökenli Baresi bu oyunun da

yıldızı olabiliyordu. Kariyerinin sonunda Capello'nun daha defansif oyunu ile Atina'da son CL Kupası'nı kaldırırken de defansif olarak parlayan yine Baresi oluyordu.

Sözlerimi Padovan'ın 1995 senesinde yazdığı Abbasso Sacchi Viva Sacchi adlı kitabından bir pasaj ile tamamlarken masadan son kalkan beyefendi ve aynı zamanda gençliğimizden kayan bir yıldız için daha gökyüzüne selamlarımı iletıyorum.

Herkese sıhhat, spor, akıl ve huzur dolu

günler diliyorum.

(Giancarlo Padovan, "Abbasso Sacchi Viva Sacchi", 1995)

Antrenmanlarda kusursuzlaştırılıp maçlarda uygulanan ofsayt taktiği, başlı başına büyüleyici bir dinamizme sahipti. Ancak Arrigo Sacchi, bu sistemi, futbol dünyasına alışlagelmiş biçiminden farklı, vazgeçilmez bir kavramla tanıttı: "elastik ofsayt."

Bu yöntem, klasik anlamdaki yarı sabit pozisyonlardan öne çıkılarak yapılan ofsayttan tamamen farklıydı. Savunma hattını âdeta bir lastik gibi gerip yöneten isim, iki stoperden biriydi ve hareket şu sırayla gerçekleşirdi: Önce geri, sonra hep birlikte ileri. Rakibi yanıltmak için yapılan bir aldatmaca gibiydi. Sacchi'ye göre savunmacılar yalnızca ileri çıkmayı değil, aynı anda geri koşmayı da zihnine yerleştirmeliydi. Çünkü kritik olan, geri çekilirken doğru anı seçip bir anda ileri fırlayarak rakibi ofsaytta bırakabilmektir.

Maradona, Cruyff, Messi ve Zidane ayaklarıyla âdeta meleklerin ezgisini sahaya taşıdıysa 1 Kasım 1989'da Santiago Bernabéu'da Milan'ın sergilediği savunma

performansı, modern futbolun Keith Jarrett imzalı "Köln Concert"i'dir. Son derece sofistike, ama şifresini çözdüğünüzde ilahi bir güzelliğe sahip bir eser.

O güne kadar hiç kimse, deplasmanda Real Madrid'i 23 kez ofsayta düşürecek cesareti ve organizasyonu gösterememişti. Büyük ihtimalle ondan sonra da kimse bunu başaramadı. Çünkü birkaç yıl içinde FIFA, pasif ofsayt kuralını değiştirerek bu avantajı ortadan kaldırdı.

Bu, Las Vegas'ta blackjack oynayıp kimsenin fark etmediği bir kural boşluğunu kullanarak Caesars Palace'ı batırmaya benziyordu.

Bir düşünün... Arrigo Sacchi'nin, kaptanlığını Franco Baresi'nin yaptığı Milan'ı, futbolu kurallarını değiştirmeye zorladı. Futbolun gelişmesini sağladı.

Bir spor dalına bundan daha büyük bir katkı yapmak gerçekten mümkün mü?

NATO ZİRVESİ 6-8 TEMMUZ 2026 TARİHLERİNDE ANKARA'DA DÜZENLENDİ...

"HARİKA", "EYVAH" VE "KEŞKE"LERLE GEÇEN BİR NATO ZİRVESİ

Temmuz ayı başında Ankara'da düzenlenen NATO zirvesi duygu çeşitliliği açısından çok ilginçti.

YENİ BİR TURİSTİK DESTİNASYON OLARAK ANKARA

Her şeyden önce, böylesine önemli ve yüksek katımlı bir zirve olması tüm dünyanın dikkatinin Ankara üzerinde toplanmasına neden oldu. Bu, Ankara'nın turizm potansiyeli açısından çok harika bir gelişmedir.

Türk firmaları organizasyon yeteneklerini ispat ederek bu konuda dünyanın en iyileri arasında olduklarını gösterdiler.

Zirve organizasyon açısından gerçekten mükemmeldi; "harika"ydı. Bunu, hem çoğu üst düzey olan katılımcılar hem de daha da önemlisi, sayıları 3 bine yaklaşan uluslararası medya temsilcileri sürekli teyit ettiler. Biz de ABD elçiliğinin anlaşmalı seyahat yönetim şirketi Alabanda Turizm olarak ABD heyetinin organizasyonunda rol aldık.

Zirveyi unutulmaz kılan en gurur verici unsur ise Türk gastronomisinin dünyanın en iyisi olduğunun anlaşılmasıydı. Sunulan yemeklerin kalitesi, lezzeti ve zenginliği tüm katılımcıları hayran bıraktı. En çok duyulan ifade: "Bu güzelliklere birkaç gün yetmez, ilk fırsatta tekrar gelmeli ve bu güzel ülkenin sunabileceklerini deneyimlemeliyiz" idi.

Tabii, özellikle son yıllarda büyük gelişim sağlayan Ankara bölgesi üzümünden yapılan içecekler de sunulsaydı, hem bu önemli ürünümüz tanıtılmış olacaktı hem de lezzetleri dolayısıyla fazla yenmek zorunda kalınan harika yemeklerimiz daha iyi hazmedilebilecekti.

Gerçi, çok katılımcı program haricindeki yemeklerini Ankara'nın güzel restoranlarında yiyerek bu eksikliği gidermiş

oldular. Son 20-25 yılda ülkemizde, bu içeceklerdeki kalite ve çeşitlilik artışı karşısında şapka çıkarmamanın mümkün olmadığını belirtmeden geçemeyeceğim.

Ankara'nın bir turizm destinasyonu

olarak da sunabildiği çok değerli şeylerin olduğunun anlaşılması da "harika"ydı. Bunu duyunca "Ankara'da ne var ki?" diye düşünenlere birkaç hatırlatma yapmak isterim:

Yeni buluntularla sürekli zenginleşen Avrupa'nın en iyi müzeleri arasında en önlere olan Anadolu Medeniyetleri Müzesi ve yenilenen çehresi ile çok çeşitli mekânlara sahip Ankara Kalesi;

Dünyanın gelmiş geçmiş açık ara en büyük liderinin yattığı ve dünya milletlerinin özgürlük savaşımına örnek olan müthiş bir hikâye ile birlikte, o büyük liderin inanılmaz özelliklerini sunan Anıtkabir;

Bir müthiş kurtuluş, kuruluş ve gelişme destanının izlerini yansıtan 1. Meclis, günümüzün politik gelişmeleri ile ilgili ilginç anıları barındıran şimdiki TBMM ile Cumhuriyet mimarisinin harika örnekleri;

Roma Hamamı, bir ilk yazıta sahip Augustus Tapınağı, Julianus Sütunu, Gordion Antik Kenti ile birlikte UNESCO Dünya Mirası Listesi'ndeki ahşap camileriyle, Hatti, Hitit, Frig, Galat, Roma, Bizans, Selçuklu ve Osmanlı medeniyetlerine ev sahipliği yapmış zengin bir tarihî geçmişe sahip olan Ankara'nın, yakın çevresindeki beldeleri, harika sergi ve konser mekânlarında sunulan kültürel zenginliği ve daha neler neler...

İşte tüm bunların dünyaya açılıp tanıtılması gerçekten "HARİKA" idi.

"EYVAH" DEDİRTEN GELİŞMELER

Diğer yandan, verilen ancak tutulmayacağı belli olan bazı taahhütler, bazı ilginç derecede olumlu sözler,

"EYVAH!" Bunların arkasındaki gerçek sebepler neler, başımıza neler gelecek diye düşündürmekteydi...

NATO – OTAN

Ankara'nın çehresini değiştiren NATO – OTAN zirvesinin afişleri hâlâ bize o günleri hatırlatıyor... Bu arada, OTAN Leonardo da Vinci'nin ayna yansıması yazıları gibi NATO'nun tersten yazılışı değildir. OTAN, Fransızca "Organisation du Traité de l'Atlantique Nord" kısaltmasıdır.

İnsanın aklına, neden sadece İngilizce ve Fransızca kısaltmalar kullanılırken, örneğin Almanların "NO veya NPO (Nordatlantikpakt-Organisation) da kullanılsın" demedikleri geliyor.

"KEŞKE"LER

Ve bizim için "harika" sonuçları olan bu zirve "eyvah"lara ilaveten birçok "keşke" ile sona erdi.

Keşke verilen sözler tutulabilse; Keşke NATO gerçekten barışa hizmet edebilse... Keşke etrafımızdaki bu anlamsız savaşlara çare üretebilse, Ve keşke dünyanın en verimli ve turizm açısından en harika özelliklerine sahip ülkemize daha çok yatırımcı ve turist çekecek bir ortam yaratılabilse...

Refik Kutluer TAC '74

BOĞAZİÇİ 2026

1989 yılında İYİK'e (İSTANBUL YÜZME İHTİSAS KULÜBÜ) eşim vesilesiyle üye olmuştum. Söz konusu yer Boğaziçi'nde olağanüstü sosyal ortam ve su sporları imkânı sunan Ortaköy'deki Hatice Sultan Yalısı ve bahçesinden müteşekkil idi.

Yaz aylarında sosyal üyeler, Boğaziçi'nin bu muhteşem ortamında deniz keyfi yapıyor, sutopu takımı ve değişik branşlardaki yüzücü gençler ise tesisin bahçesinde bulunan havuzda saatlerce antrenman yapıyorlardı.

Ben şezlonga uzanıp güneşlenerek ve

sıcaklayınca Boğaziçi'nin serin sularına dalarak yazın tadını çıkarmaktan ziyade, canları çıkarcasına havuzda antrenman yapan sporculara imreniyordum.

Ne var ki 5-6 yaşlarımdan itibaren bu spora başlamış ve birçoğu millî olmuş bu gençlere ayak uydurmak

neredeyse imkânsızdı.

O yıllarda Boğaziçi Kıtalararası Yüzme Yarışı'nın start yeri olan Kanlıca için toplanma ve tekne hareket noktası Ortaköy'de bizim İYİK idi.

Senede bir düzenlenen bu yarışa katılan

2026 yılı 38. Boğaziçi Kıtalararası Yüzme Yarışı Seçmelerinde en son seçilenlerin dereceleri aşağıdaki gibidir.
The rankings of the most recently selected candidates for the 38th Bosphorus Cross-Continental Swimming Race are as follows.

KATEGORİ CATEGORY	KADIN DERECELERİ WOMEN RANKINGS	ERKEK DERECELERİ MEN RANKINGS
A (14-18)	12.47.90	11.19.27
B (19-24)	15.26.03	15.13.25
C (25-29)	17.47.85	16.08.44
D (30-34)	17.42.41	16.42.69
E (35-39)	17.45.17	16.16.42
F (40-44)	17.59.73	16.16.74
G (45-49)	19.08.19	16.03.48
H (50-54)	19.28.27	16.30.25
I (55-59)	18.29.30	17.05.39
J (60-64)	18.45.41	17.12.26
K (65-69)	19.22.42	20.02.02
L (70+)	20.50.56	23.43.71

maraton yüzücüleri imrenerek izlerdim.

1994 yılından itibaren ben de bu etkinliğin bir parçası olabilir miyim düşüncesiyle, her gün antrenman yapmaya başladım. Niyetimi karım dâhil, herkesten gizledim.

Adana'da kanalda yüzmeye başlamış (gerçek ganel çocuğu) biri olarak bu seviye zoru başarmak mümkün müydü? İşin ucunda mahcup olmak vardı!

Uluslararası bir disiplinde maraton yüzme seviyesine ulaşmam, yaz-kış aralıksız antrenmanlarla dört tam yılımı aldı.

Çok sıkı hazırlıkla geçen bu antrenman yıllarımdan (irade ve inat savaşı) sonra, 1999 yılında ilk defa KİTALARARASI BOĞAZİÇİ YÜZME MARATONU'na (Seçme Komitesinin onayıyla) katılmak kısmet oldu.

Kuş uçuşu 6,5 km'lik bu parkuru değişken akıntılara ve hava şartlarına rağmen bitirmeyi başardım.

Takip eden yıllarda hiç ara vermedim. Bu yıl 38. defa düzenlenen uluslararası bu etkinliğe 28. defa üst üste katılarak bu alanda kırılması zor bir başarıya ulaştım. Millî Olimpiyat Komitesi bünyesinde onanmış çok az sporcuya nasip olacak bu başarımdan çok onur duyarım.

İlk katıldığım 1999 yarışında, henüz 35 yaşında idim.

Bu sene ise 63. yaşımı idrak etmiş bulunmaktayım.

28 yıllık bu süreçte bileğim 2 yerden kırıkken, omzum ameliyatlı ve 5 adet vida takılmışken, sağ elim ameliyatlı ve

dikişliyen, kovid pozitif olduğumun farkına varmayıp kovidliyen ve daha hatırlamadığım onlarca müşküle rağmen, kendimce yeni bir teknik ve taktik geliştirerek yüzmeye devam ettim. Ve hatta:

Çocuk yaşta burnumun kırıldığını, bir burnumun %100 bir diğerinin %90 kapalı olduğunu ve bu şekilde nizami hiç nefes almaksızın yıllarca yüzdüğümü de, yıllar sonra acil bir burun kırığı ameliyatı sonrasında şaşkınlıkla öğrendim.

Boğaziçi Kıtalararası Yüzme Yarışı 2016 yılında (Dünya Açık Su Yüzme Birliği) WOWSA tarafından Yılın En İyi Açık Su Yarışı ilan edildi.

2017 ve sonrasında ise Dünyanın En İyi 100 Açık Su Yüzme Yarışı listelerinde zirvede yer almaya devam etti.

Popülaritesi artan bu organizasyona katılım şartları, her yıl daha da ağırlaştırıldı.

Yoğun talep ve güvenlik (birçok ölüm ve yaralanma vakası) gerekçesiyle Türkiye genelinde 800 m Seçme Havuz Barajı kondu. İlk yıllarda bir önceki yarışa

katılmış ve tamamlamış olmak yeter şart iken, devam eden yıllarda havuzda en iyi dereceyi yüzen sporcudan geriye doğru kontenjan nispetince iyi yüzmek gerek şart olmaya başladı.

Yaşımın ilerlemesi, katılımcıların dünya ve ülke genelinde çok daha yüksek seviyeden seçiliyor olması işimi her yıl daha da zorlaştırdı. Bu manada yaklaşık 200 km/yıl antrenman yapmak ve hep fit olmak mecburiyetinde kaldım.

Çok şükür, her sene başardım. Ve hatta bu yıl seçme derecem son 22 yılın en (800 m = 15:35:68) iyi derecesi oldu.

Bu seçme derecesi: 25 yaş grubundan 70+ yaş grubu dâhil her kategoride yarışabilir anlamında bir derece. Bir başka deyişle, 63 yaşındaki birinin, 25 yaş (800 m = 16:08:44) grubunun seçme derecesinden daha iyi yüzmüş olması demek.

Derecelerime gelince: 2008 yılında 3. olmayı başardım. Ayrıca, bunca yıl içerisinde en iyi yüzme sürem ise 55:05:02 oldu.

Ancak bu yarıştan sonra omzumdan sakatlanmam nedeniyle, artık sadece sağlıklı bir şekilde yarışlara katılıp bitirebilmeye odaklandım.

Sonuç olarak 28 defa üst üste katılıp, bitirme şansını elde etmiş yaşayan birkaç sporcudan biriyim.

Bir TARSUS AMERİKAN MEZUNU olarak bu organizasyon süresi içerisinde, hep TARSUS AMERİKAN LOGOLU şapka ve tişört giyme geleneğini şiar edindim. Bu vesileyle muhtelif senelerde başka Tarsus Amerikan mezunu katılımcılarla tanışıp, kaynaşma imkânım oldu.

Hatta Meis (Yunan Adası), Kaş (Türkiye) açık deniz yüzme maratonuna katıldığım 2024 yılında dahi, aynı TARSUS AMERİKAN logolu şapka ve tişört giyme geleneğimi sürdürdüm.

Spor dolu günlerin tüm ülke ve yaş grubuna yayılması dileğiyle...

TAC '83 SERDAR KARACAASLAN

TAC Music Akademisi WhatsApp grubunu niye kurdum?

Sevgili TAC Ailem,
TAC Music Akademisi WhatsApp grubunu niye kurdum?

TAC basketbolda bir ekol, eskiden olduğu gibi hâlâ millî basketbolcular yetişiyor. Bu yüzden okulumuzun bir spor kulübü var ve çok iyi çalışmalar yapıyor. Bizim okulumuz sporda olduğu gibi müzikte de dünya çapında insanlar yetiştiriyor. Okulun müzik konusunda imkânları da çok iyi.

Abilerimiz ilk önce bol müzik dinletip, orkestrasyon, yorum ve vizyon verdi. AMAÇ kaliteli müzik icraatı. Bizler de sayelerinde iyi yol aldık. Biz orta ikide rock'la başladık, lisede Jethro Tull, Ekseption çalmaya başladık. Bizim dönemde orkestralar vardı. Ama Echoes en iyi gruptan oluşur. Tüm lise boyunca çalardı.

Ben bu gelenekten gelen bir mezun olarak, TAC Music Academy grubunu kurdum ve ne cevher mezunlarla iletişim kurdum. Gruba katılan ve katkı veren tüm mezunlarımıza da teşekkür ediyorum.

Mesela Tuna Dağlı. Zamanında vokalde Milliyet Müzik Yarışması'nda Türkiye birincisi. Sonra kendini geliştirip Sibel Köse'den bir yıl caz vokal eğitimi ve BAÜ'de bir yıl caz masterı yapmış, Barkan iyi bir klasik gitarist olmuş. Ech '83'ten Tibet Ağırtan çok başarılı bir rock müzisyeni. '92 İlker Göçmen iyi bir jazz saksafoncusu.

İki yıl önce de bir mezunumuz Berklee Üniversitesi jazz bölümüne full burslu gitti. Bunlar çok gurur verici tablolar.

Ben de TAC Music Academy grubunu oluşturarak, gençlerin vizyonunu açmak istedim bir abi olarak. İnşallah okulda spor kulübü gibi bir müzik kulübü kurulur. Burslu, dünya çapında müzisyenler yetiştirmek nasip olur. Onun için her sabah müzik dinlerken gruba atıyorum.

2017'de Adana Caz Kulübünü kurdum. Bu sayede Türkiye'nin en iyi cazcılar ile tanıştım. Adana'da sekiz konser yaptım. Böylece networküm çok büyüdü. Önümüzdeki aylarda TAC Müzik Akademisi grubundaki genç Echoes'cuları bir yemekte toplayıp Nardis Jazz Bar sahibi Önder Focan'la tanıştıracam. Nardis bir okul gibi. Gençlere bir abilik vazifemi yapıp önlerini açabilirsem ne mutlu bana.

Bizler abilerimizin sayesinde çok şeyler öğrendik.

'68 mezunumuz Olcayto Ahmet Tuğsuz Eurovision yarışmalarında birincilik alan ve Türkiye müzik piyasasında büyük marka. İlk resimde '66 Echoes var. Echoes ismini onlar koymuşlar. Geçen HC'de Levent Kavvas abim söylemişti bana. Biliyorsunuz '70 mezunu Ayhan Sicimoğlu abimiz var. Hâlâ Türkiye'de çok etkin. En büyük şef Semih Fıncıoğlu yıllardır NY Broadway'de tiyatro müziği yapıyor. Bizlere çok büyük emeği var, sağ olsun.

Bu arada bir üst '72 - '74 Echoes rahmetli Alp Pekişoğlu, Refik Kutluer, Mustafa Emre ve Uğur Çınar abilerime bizlere verdikleri emekler için çok teşekkürler.

Sevgili TAC Ailem,
TAC Music Akademisi Whatsapp grubunu niye kurdum;
TAC Basketbolda bir ekol eskiden olduğu gibi hala milli basketbolcular yetişiyor. Bu yüzden Okulumuzun bir Spor Kulübü var ve çok iyi çalışmalar yapıyor.

Bizim okulumuz sporda olduğu gibi müzikte de dünya çapında insanlar yetiştiriyor.

Okulun müzik konusunda imkanları da çok iyi

Refik, Uğur, Alp, Mustafa

Refik, Uğur, Alp, Mustafa

Abilerimiz ilk önce bol müzik dinletip, orkestrasyon yorum ve vizyon verdi.

AMAÇ kaliteli müzik icraatı

Bizlerde sayelerinde iyi yol aldık.

Biz Orta iki de rock la başladık Lisede Jethro Tull,Ekseption çalmaya başladık.

Bizim dönemde orkestralar vardı.

Ama Echoes en iyi gruptan oluşur.

Tüm Lise boyunca çalardı.

Ben bu gelenekten gelen bir mezun olarak, TAC Music Academy grubunu kurdum ve ne cevher mezunlarla iletişim kurdum.Gruba katılan ve katkı veren tüm mezunlarımıza da teşekkür ediyorum.

Mesela Tuna Dağlı.

Zamanında vokalde Milliyet Müzik yarışmasında Türkiye birincisi.Sonra

kendini geliştirip Sibel Kösedemir bir yıl caz vokal eğitimi ve BAÜ de bir yıl caz masteri yapmış,Barkan iyi bir klasik gitarist olmuş.

Ech 83 den Tibet Ağırtaç çok başarılı bir rock müziyenisi.',92 İlker Göçmen iyi bir jazz saksofoncusu.

İki yıl önce de bir Mezunumuz Berkley Üniversitesi jazz bölümüne full burslu gitti.

Bunlar çok gurur verici tablolar.

Bende TAC Music Academy grubunu oluşturarak, gençlerin vizyonunu açmak istedim bir Abi olarak

İnsallah okulda Spor Kulübü gibi bir Müzik kulübü kurulur.Burslu, dünya çapında müzisyenler yetiştirmek nasip olur.

Onun için her sabah müzik dinlerken gruba atıyorum

2017 de Adana Caz kulübünü kurdum.Bu sayede Türkiye'nin en iyi Cazcılar ile tanıştım.

Adana da Sekiz konser yaptım. Böylece Networküm çok büyüdü. Önumuzdeki aylarda TAC Müzik Akademisi grubundaki, Genç Echoes culari bir yemekte toplayıp.Nardiss Jazz Bar sahibi Önder Focan la tanıştıracam.Nardiss bir okul gibi.

Gençlere bir Abilik vazifemi yapıp önlerini açabilirsem Ne mutlu bana

TAC Sevgi ve Saygılarımla

'77 ŞEMİ KURDAK

Bizler Abilerimizin sayesinde çok şeyler öğrendik

'68 Mezunumuz Olcayto Ahmet Tuğsuz Erevizyon yarışmalarında birincilik alan ve Türkiye müzik piyasasında büyük marka. İlk resimde ' 66 Echoes var.Echoes ismini onlar koymuşlar.Gecen HC de Level Kavvas Abim söylemisti bana. Biliyorsunuz '70 mezunu Ayhan Sicimoğlu Abimiz var.Hala Türkiye 'de Çok etkin. En büyük Şef Semih Fıncıoğlu yıllardır NY Broadway de Tiyatro Müziği yapıyor.Buzlere çok büyük emeği var sağolsun.

Bu arada Bir üst '72 - '74 Echoes Rahmetli Alp Pekişoğlu , Refik Kutluer,Mustafa Emre ve Uğur Çınar Abilerime bizlere verdikleri emekler için çok teşekkürler.

Adilay Laleler'in müzik yarışması

Önder Focan'ın konserine giderken

80 yaş üzeri mezunlar için istisna ara mezuniyet seneleri buluşmaları yapılabileceği' Yönetim Kurulu tarafından kabul edildi.

"1962 senesinde, değeri para ile ölçülemeyecek kadar özel bir eğitim sürecini *Tarsus Amerikan Koleji Lise Mezunu* olarak tamamladık.

Aradan geçen zaman diliminde insan ömrü, 1962'lere kıyasla oldukça uzadı

için, bugün bazılarımız 82 hatta 84 yaşını geçti. Ancak, daha çok sayıda sınıf arkadaşımızı da maalesef aynı zaman diliminde yitirdik.

Kayıplar ve ayakta durabilenlerimiz daha da artmadan, Mayıs 2027 Homecoming

2026 Mezuniyet

2026 Homecoming

1962 Mezuniyet

buluşmasını ve 65. mezuniyet senesini beklemeden, bir istisna yapılarak 2026

TAC 1962 64. YIL VİDEOSU

https://drive.google.com/file/d/1d0Z_6ucuhstOI-LcshFvtjxuJa6Y5-a3/view?usp=drive_link

Mayıs Homecoming buluşmasında 64. mezuniyet yılımızda buluşmamızın Mezunlar Derneği tarafından kabul edilmesi için yazılı başvuru yaptık.

'80 yaş üzeri mezunlar için istisna ara mezuniyet seneleri buluşmaları yapılabileceği' Yönetim Kurulu tarafından kabul edildi.

Bu özel gün için de, 1962 senelerinin bugüne kadar yankısı devam edenlerden seçmeler içeren müzik derlemesi eşliğinde, fotoğraflarımızdan oluşan bir video ile duygularımızı anlatabilmeyi denedik."

Saygılarımla

Yücel Erken '62

Tarsus Amerikan Koleji'nden Dünya Sahnesine; TAC '05 Merve Okutucu

TAC '05 mezunu Merve Okutucu, bugün New York'ta American Express'te stratejik dönüşüm projeleri yönetirken teknoloji ve toplumsal faydayı buluşturan girişimler üzerine çalışıyor. Okutucu ile TAC yıllarının kazandırdığı liderlik anlayışını, unutamadığı okul anılarını ve mezuniyet sonrasında bu bağın hayatındaki yerini konuştuk.

Bugün neredesiniz, TAC yılları sizi buraya nasıl taşıdı?

Bugün New York'ta American Express'te stratejik dönüşüm projeleri yönetiyorum. Daha önce private equity tarafında çalıştım; bugün ise M&A kapsamında Amex'in satın aldığı startup'ların entegrasyonu ve yol haritalarına dâhil edilmesi gibi stratejik projelerde rol alıyorum. Bu deneyim, kendi teknoloji girişimlerim için de çok değerli bir perspektif kazandırıyor.

Bunun yanında, teknolojinin yalnızca iş dünyasını değil, toplumları ve dünyayı dönüştürme potansiyeli üzerine çalışıyorum. Şu anda üzerinde çalıştığım TRI ve 8.8 Project, teknolojiyi kullanarak sosyal hareketler, hatta devrimler yaratma fikri üzerine kurulu.

TAC yılları, dünyaya geniş bir perspektiften bakmayı, kendimi bir dünya vatandaşı olarak görmeyi ve kendi vizyonumu ortaya koyarak onu hayata geçirmek için liderlik etme refleksini çok erken yaşta kazandırdı.

TAC'nin size kattığı en önemli şey ne?

Liderlik ve medeni cesaret. Özellikle MUN kulübünün bana kattıkları çok değerli. MUN sadece iyi bir İngilizceyle kürsüye çıkmak değil. MUN'da farklı okulların en iddialı, başarılı ve seçilmiş öğrencileri bir araya geliyor. Dolayısıyla herkes oldukça dişli; herkesin bir görüşü var.

Böyle bir grubun içinde liderlik yapabilmek, geliştirdiğiniz bir çözümün etrafında insanları bir araya getirmek ve onları "Biz bu çözümün arkasındayız" noktasına taşıyabilmek çok değerli bir

deneyimdi.

MUN'un özünde çok ciddi bir alfalık sanatı var. Hazırlığınızla, bilginizle, söyleminizle ve direncinizle insanları ikna etmeyi öğreniyorsunuz.

Bence bunun insana kazandırdığı en önemli şeylerden biri medeni cesaret. Çünkü hayatta bir fikrinizin olması yetmez; onu iyi anlatabilmeniz, eleştiri karşısında dağılmamanız ve başkalarını da o fikrin etrafında bir araya getirebilmeniz gerekiyor.

Bugün aktivizm, sürdürülebilirlik ve toplumsal fayda alanlarındaki etkinliğimin kökenlerinden biri kesinlikle MUN. TAC de bu liderlik anlayışını çok erken yaşta şekillendirdi. (Aslan ve Akrep burcu olmanın da bunda payı olmuş olabilir tabii. :))

Okulda nasıl bir öğrenciydiniz?

Akademik başarıyı önemseyen, öğrenmekten ve araştırmaktan keyif alan bir öğrenciydim. Akademik zihniyetin merak etmeyi, disiplinli düşünmeyi ve sürekli gelişmeyi gerektirdiğine inanıyorum. Bunun hayatım boyunca bana çok şey kattığını düşünüyorum. ÖSS'de Türkiye 156'ncısı oldum; akademik başarıyı ne kadar önemseydiğimin sanırım en somut göstergesi bu.

Bunun yanında sosyal olarak da çok aktiftim. Okul içinde veya dışında faydalı olabileceğim, sorumluluk alabileceğim bir rol varsa mutlaka bu rolleri üstlenirdim.

"Türkiye için liderler, dünya için liderlik" size ne çağırıyor?

Benim için bu sözün temelinde TAC'nin yarattığı o epik zihniyet var. Her gün okula giderken Kleopatra'nın Kapısı'ndan geçiyorsunuz; tarih, mitoloji ve büyük

hikâyelerle iç içe büyüyorsunuz. İster istemez insanın kendi hikâyesine dair tahayyülü de büyüyor.

Geldiğiniz topraktan güç alıp dünyaya kafa tutabilmek; sadece dünyayı izleyen değil, dünyayı şekillendirmeye cesaret eden biri olabilmek. TAC öğrencilerinin o kendine özgü cüretini dünya sahnesine taşıyabilmesi... Bence “Türkiye için liderler, dünya için liderlik” tam olarak bunu ifade ediyor.

Lise yıllarından unutamadığınız bir anınız ne?

Cuma törenlerinden sonra okulda efsanevi su savaşları yapıldı. Koca çöp bidonları suyla doldurulur, herkes birbirini sırlıslıklam ederdi. Bir gün abiler üzerime bidonla yaklaşıırken ben “Bu su pis! Bu su pis!” diye çığlık atıp kriz geçirmiştım.

Arkadaşlarım da gidip kantinden su şişeleri alarak beni tek tek onlarla ıslatmışlardı. Hâlâ hepimizin gülerek hatırladığı bir anıdır.

Bir de bir öğretmenimin benim “ostracized” olmam üzerine yazdığı bir yazıyı okulun duvarlarına astığını hatırlıyorum. Şiirin detaylarını bugün hatırlamasam da o jesti hiç unutmadım.

Lise yıllarında sizi en çok zorlayan şey neydi?

Kendi dönem arkadaşlarımla yaşadığım,

TAC’nin o meşhur korkulu rüyası: dışlama kararı. Hani herkesin bir gün hakkında çıkmasından korktuğu, okulun neredeyse kendi şehir efsanesine dönüşmüş o karar... Evet, lise sondayken dönem arkadaşlarım benim için de bu kararı aldı.

Bu kolay kolay alınan bir karar değildir; TAC’nin kendine özgü, oldukça nadir bir geleneğidir diyelim. Başınıza gelmesi için de biraz fazla sivrilmiş olmanız gerekiyordu. O yüzden, itiraf edeyim, benim hoşuma gitmişti.

İlginç olan, bunun benim için pek zorlayıcı olmamasıydı; daha çok benimle konuşamayan arkadaşlarım için zorlayıcı olduğunu hatırlıyorum. Hatta açıkçası, bunun olmasını istediğimi hatırlıyorum; dolayısıyla çok da karışmamıştım. Nedenini bugün bile kesin olarak bilmiyorum. O dönemde çeşitli açıklamalar vardı elbette; küçükleri etkilemek gibi...

Tabii hayatımda

sonraki yıllarda başka etkileri de oldu: Mütevazılık ile görünmez olmayı karıştırmak gibi. Instagram sayfama bakarsanız bunun izlerini bugün bile görebilirsiniz.

Bugün geriye baktığımda, bunun “epic mindset”imi ve kendi duruşumu besleyen deneyimlerden biri olduğunu düşünüyorum.

Diğer dışlananlarla da konuşmak lazım; çok ilginç hikâyeler ortaya çıkabilir!

Merve Okutucu, TAC’de kazandığı medeni cesareti ve dünyaya yön verme isteğini bugün iş hayatına ve girişimlerine taşıyor. Onun hikâyesinde merak, liderlik ve kendi yolunu çizme cesareti iç içe.

Bugün olsa lise yıllarınızdaki kendinize ne söylerdiniz?

Çok basit bir şey: Daha çok su iç. Sağlıklı yaşam, gerçekten her şeyin temeli. Bir de çok sevdiğim bir abimin bana söylediği bir cümleyi eklerdim: “Let your hair down, girl!” Yani biraz akışına bırak. Her şeyi önceden planlamaya, kontrol etmeye, fazla düşünmeye çalışma. Hayatın

da kendi bildiği bir akışı var; bazen biraz ona bırakmak gerekiyor.

Mezun olduktan sonra SEV ailesinin bir parçası olmak size ne ifade ediyor?

TAC-SEV ekosistemine yeni perspektifler kazandırmak, benim için bu bağın en anlamlı devamı olurdu. Sonuçta biz Amerikan kolejleriyiz; bugün Amerika’nın kültürünü ve çalışma hayatını içeriden gözlemleme fırsatım oluyor.

Mezuniyetimizin üzerinden 20 yıl geçmiş olması da bu açıdan güzel bir eşik. Bu 20 yılın bize kattığı deneyim ve perspektifi, yetiştiğimiz camiaya geri verme zamanı gibi hissediyorum. Mezuniyeti hikâyenin sonu değil, yeni bir rolün başlangıcı olarak görüyorum.

TAC yıllarınız bir film olsaydı, adı ne olurdu?

X Factor!

Bugünün TAC öğrencilerine tek bir tavsiye verebilerseniz, ne söylerdiniz?

Per aspera ad astra. “Zorluklardan yıldızlara.”

"Taş Duvarların Ardındaki Sesler"

Mehmet Nur Altınörs TAO '65 - TAC '68 röportajı

**TAC '88 Hülya
Koçak Küçükkoğlu**

Taş Duvarların Ardındaki Sesler

Bir TAC mezunu gözünden 1960'lı yıllardan bugüne

BİZLETTER'in bu sayısında, TAC camiasının yakından tanıdığı çok değerli bir abimizle, Prof. Dr. Mehmet Nur Altınörs (TAC '68) ile bir araya geliyoruz. Nur Abi'yi elbette uzun ve başarılı meslek yaşamı, beyin cerrahisi alanındaki çalışmaları, kitapları ve akademisyen kimliğiyle tanıyoruz. Ama bu röportajda biraz daha geriye, her şeyin başladığı yıllara dönmek istedim. 1960'ların TAC'ına, yatılı okul günlerine, arkadaşlıklara, hocalara, okulun o yıllardaki atmosferine ve hafızada kalan küçük büyük anılara... Nur Abi'nin anlattıkları yalnızca bir mezunun okul

hatıraları değil; aynı zamanda 1960'lardan bugüne Türkiye'nin ve TAC'ının geçirdiği değişime, kuşaklar boyunca devam eden mezuniyet bağlarına, bir TAC'ının hayatında okulun nasıl bir iz bırakabildiğine dair kişisel bir tanıklık... Şimdi sözü Nur Abi'ye bırakıyor, TAC'ına ve o yıllara onun gözünden bakıyoruz.

Nur Abiciğim, Talas Amerikan Koleji'nde başlayan ve sonrasında TAC ile devam eden eğitim sürecinizdeki herşeyin nasıl başladığından bize biraz bahseder misiniz?

Niçin TAC?

Orta eğitimimi Talas Amerikan Kolejinde yaptım. Bu okul sadece ortaokul olduğu için mezunları lise eğitimlerine büyük ölçüde TAC'da veya Robert Kolej'de devam ederlerdi. TAC'a kabul edildim, Robert Koleji burslu kazandım, teşekkür edip gelmeyeceğimi bildirdik. Arkadaşlarımın çoğunluğu TAC'a niyetli olduğu için tercihim o yöndeydi. Ayrıca TAC'ın kitapçığında seçmeli ders olarak piyano ve Fransızca vardı. Evde babamla başladığım Fransızcamı geliştireceğimi düşündüm. Robert Kolej'in ilginç, çok değişik konularda seçmeli dersleri vardı. Okula gittiğim ve henüz bavulumu açmadığım ilk gün akşamında annemden bir telgraf geldi Robert Kolej burs miktarını arttırmıştı, okulun açılmasına 10 gün vardı ve çok rahat yetişebilirdim. Annem kararın bana ait olduğu not etmişti. Hiç tereddütsüz TAC'da kalacağımı bildirdim. Dürüstçe söylemek gerekirse bugün bir tercih olanağı olsaydı Robert Koleji seçerdim. Her ne kadar iki okul arasında eğitim kalitesi bakımından önemli bir fark olmasa da yaşadığınız şehrin, o ortamın sunduğu sosyal, kültürel, sportif ve başka birçok olanak bir gencin yetişmesinde etkin olmaktadır. Ayrıca ortaokul ve lise eğitiminin karma olmasının da benzer şekilde daha yararlı olduğu düşüncesindeyim.

Okul yıllarında şüphesiz ki, öğretmenlerin özel bir yeri vardır. Talas ve Tarsus Amerikan Kolejlerindeki hocalarınızı siz nasıl hatırlıyorsunuz? İçlerinden hayatınızda özellikle iz bırakan biri oldu mu?

Hocalar...

Talas ve Tarsus Kolejlerinde tüm Türk ve Amerikalı hocaların benim ve bütün öğrencilerin yetişmesinde büyük emekleri,

katkıları vardır. Yaşamlarını yitirmiş olanları saygı ve rahmetle anar, hayatta olanlara sağlıklı uzun ömürler dilerim. Hocalarımla değerli değişik anılarım vardır. Ancak hiçbir hocanın yaşamımda derin izler bıraktığını, o hocayı idol olarak benimsediğimi söyleyemem. Hocalarımla hepsinin ayrı bir değeri ve kendine has özellikleri vardı. Hiçbirini diğerinin önüne koyamam. Her birinin yetişmemizde büyük katkıları olmuştur.

Sizin öğrencilik yıllarınızdaki TAC ile bugünün TAC'ını karşılaştırdığınızda en belirgin değişimleri nerede görüyorsunuz? Yatılılık, karma eğitim ve okul yaşamındaki değişimi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Değişim...

Yaşamın vazgeçilmez ögesi değişim kaçınılmaz şekilde TAC'ı de etkiledi. 1950 ve 1960'lı yıllarda orta eğitim düzeyinde seçkin okul sayısı çok azdı. Bu nedenle aileler çocuklarını yatılı okula gönderiyordu. Zaman içinde özellikle İngilizce başta olmak üzere bir yabancı dili çok iyi derece öğreten, eğitim kalitesi yüksek olan okul sayısı ve buna bağlı olarak rekabet arttı. Belki de yatılı okul gereksinimi azaldı. 1980'li yıllarda TAC'da karma eğitime geçilmesi, her ne kadar sonra yeniden getirildiyse de yatılılığın kaldırılması, yönetimin SEV'e geçmesi radikal değişikliklerdi. Bunları zamanın getirdiği kaçınılmaz değişiklikler olarak kabul etmek gerekir diye düşünüyorum.

Lise III'ün son aylarında arkadaşlarımdan ayrılma gerçeği ve üniversiteye giriş ile ilgili endişeler bende bayağı bir hüznü yarattı. Bu duyguların bir nedeni de yakın arkadaşım Aydın Koç ile birlikte son yılımda Orta III yatakhaneğinde başkanlık yapmak ve dolayısıyla arkadaşlarımızdan ayrı kalmaktı.

Öğrencilik yıllarınızla ilgili sizi hâlâ gülümseten "iyi ki yaşamışım" dediğiniz TAC anılarınızdan birkaçını bizimle paylaşır mısınız?

ANILAR

Otostop Macerası...

TAC'da benim hatırladığım kadıyla okulun organize ettiği pek gezi olmadı. Yıllar sonra St.Paul ve Eshabı-ı Kehf mağarası Yedi Uyurları görme fırsatım oldu. Lise II'de 23 Nisan tatilinde, Şeref Etker, İbrahim Nişancı, Sinan Dinç ve ben okuldan birkaç gün kaçarak oto-stop gezisi yaptık. Kamyonla Erdemli, Tırtar, Kız kalesi, Silifke ve Boğsak'da epey macera yaşadık. Boğsak'da gecemizi daha önce ahır olarak kullanılan, penceresiz kuru bir kerevet üstünde 4 kişi yatarak geçirdik diyemeyeceğim çünkü gecenin bir vakti kerevet çöktü, neyse ki hiçbirimize çivi, tahta parçası batmadı, yaralanmadık.

Bu anıları dinlerken insanın yüzünde ister istemez bir tebessüm belirliyor. Dört genç, birkaç günlük bir kaçamak, kamyonlar, yollar ve gecenin bir yarısı çöken bir kerevet... Bugünün dünyasından bakınca neredeyse bir film sahnesi gibi. Ama belki de o yılların TAC'ını anlatan şey biraz da bu: arkadaşlık, cesaret, kendi başının çaresine bakabilme ve hayatı yaşayarak öğrenme. Nur Abi'nin bugün hâlâ bütün ayrıntılarıyla anlattığı bu küçük macera, o yılların arkadaşlıklarının neden bu kadar kalıcı olduğunu da biraz anlatıyor sanki.

İncirlik'te Bir Gece...

TAC'da üç yıl boyunca sınıfımın Student Council temsilcisiydim. Lise II'de hocamız Mr. Ehly İncirlik üssü okulundan parti daveti aldığımız söyledi. Bir Cuma akşamı minibüsle Student Council olarak gittik. Spor salonu

süslenmiş ve dans pisti oluşturulmuştu. Topluca oturduk. Bir genç kız başkanımız Joseph Amado'yu dansa kaldırdı, sonra tek tek hepimizi kızlar dansa kaldırdı. Öğrendiğimize göre hocaları Türk gençlerinin utangaç olduklarını söylemiş, kızları bizi dansa kaldırmaları için görevlendirmiş. İlk acemiliği atlattıktan sonra ben bir siyahi kızı dansa kaldırdım. Bana "Siz beni dansa kaldırmıyordunuz hiçbir beyaz Amerikalı çocuk beni dansa kaldırmazdı" dedi, gözleri doldu. O yıllardaki ırk ayırımının ne boyutlarda olduğu hakkında bu basit anekdot fikir verir zannediyorum. Bir başka özellik de o sırada Türkiye'de olmayan teneke Coca-Cola'yı ilk kez orada görmemdi.

Nur Abi'nin anlattığı bu anı yalnızca gençlerin ilk dans heyecanını anlatmıyor aslında.. Nur Abi'nin dans ettiği genç kızın söylediği o tek cümle, bizi bir anda 1960'ların Amerika'sındaki ırk ayrımcılığı gerçeğine götürüyor. Yıllar sonra bile o kızın sözlerini ve dolan gözlerini hatırlaması ise Nur Abi'nin insana bakışına dair çok şey söylüyor. Belki TAC kültürünün en kıymetli taraflarından biri de buydu: dünyayı yalnızca ders kitaplarından değil, farklı insanlarla karşılaşarak tanımak ve o karşılaşmalardan bir şeyler öğrenmek.

Ayas Macerası...

Biz Lise III'deyken daha küçük sınıflar Adana'daki Ayas Kız Koleji'nin kendi karşıtı olan sınıfları okulumuza davet ediyorlardı. Lise III'de sınıf, Fen ve Edebiyat olarak ikiye ayrılıyordu. Ben Fen şubesindeydim, sınıf olarak bir Cumartesi öğleden sonra için Ayas Koleji'ni davet ettik. Echo grubumuz küçük bir konser verdi, ikram yaptık, Lounge'da sohbet ettik. Grup içinde daha çok konuştuğum bir kızın telefonunu bir sınıf arkadaşım aracılığıyla edindim. Ertesi hafta

Cuma günü o günkü teknoloji gereği telefon numarasını yazdırarak bağlanması için sıramı bekledim. Telefondaki kişi bana sorular sorduktan sonra kızın babası olduğunu söyledi. Ertesi gün için Adana'da buluşma hayalimin yıkılması bir yana, çok sıkı bir fırça yedim. O baba benimle konuştuktan sonra Ayas Koleji yönetimini aramış, ebeveynlerin haberi olmadan kızlarını şehir dışında bir erkek okuluna götürdükleri için fırçadan nasiplerini almışlar. Böylece Ayas Koleji davetleri son bulmuş oldu.

Bugün bir telefon numarasına ulaşmak birkaç saniye; o yıllarda ise belli ki başlı başına bir macera. Sonunda gençlik heyecanıyla beklenen buluşma yerine bir baba fırçası, ardından okul yönetimine uzanan başka bir fırça ve Ayas Koleji davetlerinin sonu... Nur Abi'nin anlatımındaki o ince mizah da burada kendini gösteriyor. Aradan geçen onca yıldan sonra yaşananları hâlâ gülümseyerek

anlatabilmek, galiba güzel yaş almanın da ayrı bir meziyeti.

Üsküdar Semineri...

Başkanlığını Şeref Etker'in yaptığı Sosyal Servis üyesiydim. TAC mezunu ağabeyimiz Altan Ünver sorumlu hocamızdı. Üsküdar Amerikan Kız Koleji'nde "Gecekondu" konusunda bir seminer düzenlendiğini ve bizim de katılacağımızı söyledi. Tuğrul Paşaoğlu, Sinan Dinç ve ben katılmaya karar verdik. Tarsus-Ankara ve Ankara-İstanbul'u ucuz olan otobüsle yapmayı planlarken Altan ağabey Ankara'ya kadar taksi kiraladığını söyledi. 2 Şubat 1967 günü taksi ile Ankara'ya geldik. Altan Ağabey İstanbul için de yataklı trenden yer ayırttığını söyledi. Seyahat tahminimizden çok pahalıya çıktı. O sırada okul tatil olduğu için Üsküdar Amerikan Koleji'nin öğrenci yatakhaneğinde kaldık. Toplantıda bir

konuşma yaptım. Bu tür toplantıların büyük şehirler dışında yapılmasının daha anlamlı olacağını vurguladım. Bu önerim benimsendi ve ertesi yıl için Tarsus'ta okulumuzda yapılması kararlaştırıldı. Seminer bir bayram tatili döneminde yapıldı. Ailem tatilde eve dönmemi istediği için çok arzuladığım halde bu seminere katılamadım.

Burada küçük bir parantez açıp, o yılların TAC'ındaki Sosyal Servisin ne olduğunu da anlatmak gerek. Sosyal Servis, öğrencilerin okul dışındaki yaşamla ve çevredeki insanların ihtiyaçlarıyla doğrudan temas kurdukları gönüllü çalışmalardan biriydi. Köylere kitap götürmek, köylerdeki bebeklerin temel sağlık gereksinimlerinin karşılanmasına yardımcı olmak, köy okullarının yapımında çalışmak gibi pek çok faaliyette bulunurlardı. Aşağıdaki fotoğrafta da Nur Abi'yi, Sosyal Servis çalışması kapsamında Deliminnet köyündeki okul inşaatı için arkadaşlarıyla birlikte briket yaparken görüyoruz. Sosyal Servis'in faaliyetleri bazen daha farklı yerlere de uzanmış; bir keresinde Tarsus Cezaevi'ndeki mahkûmlara moral vermek amacıyla onlarla bir voleybol maçı bile yapmışlar.

Bu anıda ise başka bir TAC çıkıyor karşımıza. Henüz lise çağındaki gençlerin "gecekondu" gibi toplumsal bir meseleyi konuşmak üzere şehirlerarası yolculuk yapmaları, bir seminerde söz almaları ve fikirlerini ortaya koymaları bugün bile dikkat çekici. Nur Abi'nin toplantıda yalnızca dinlemekle yetinmeyip söz alması ve toplantıların büyük şehirlerin dışına taşınmasını önermesi de onun daha o yaşlarda çevresine bakma ve düşüncesini ifade etme cesaretini gösteriyor. TAC'ın öğrencisine kazandırdığı özgüven ve toplumsal duyarlılığın güzel örneklerinden biri olsa gerek.

Bayrak Sopası...

Biz Lise II'deyken okul basketbol takımımız bölge şampiyonu olarak Bolu'da yapılacak finallere katılma hakkı elde etti. Takımımız okuldan harika bir törenle yolcu edildi. Ertesi gün Student Council başkanımız Joseph Amado takımın "Bayrak Sopasını" unuttuğunu, açılış törenine mutlaka yetiştirilmesi için bir kişinin bunu götürmesi gerektiğini söyledi. Okulun bir kuralı olan aileden otobüsle seyahat iznini çok acele aldım. Bayrak sopası ve bir antrenman topu ile birlikte akşamüstü otobüsüne yetiştim. Müdürümüz Hans Meyer "Bayrak Sopasını" bırakıp hemen dönmemi sıkı sıkıya tembih etti. Ertesi sabah Bolu'ya vardığımda takım menajeri Caner Celepoğlu otelde benim için bir ayarlama yaptı, turnuvayı sonuna kadar izledim. Dönüşte Meyer'den ciddi bir fırça yedim doğal olarak, ceza oldu mu hatırlamıyorum.

Bir bayrak sopasını Bolu'ya ulaştırmakla başlayan görevin turnuvanın sonuna kadar kalmaya dönüşmesi tam bir okul anısı.. Bir tarafta verilen görevi yerine getiren sorumluluk sahibi öğrenci, diğer tarafta fırsatını bulmuşken maçları kaçırmak istemeyen genç Nur Abi... Sonunda müdürden gelen "ciddi fırça" da hikâyenin kaçınılmaz finali.. Belki de Nur Abi'yi bugün tanıdığımız haliyle müstesna kılan özelliklerden biri tam burada görülüyor.. sorumluluk duygusu kadar hayatın içinde olmayı, merak etmeyi ve yaşamaktan keyif almayı da hiç kaybetmemesi.

Bir TAC'lı gözünden 1967 yılında Kıbrıs...

Ülkemizin bir numaralı dış politika sorunu ve bunca zaman sonra bile kalıcı bir çözüme ulaştırılmamış Kıbrıs konusu 1967 yılında alevlenmişti. Ordu birliklerimiz olası bir

Deliminnet köyü: Sosyal Servis çalışması kapsamında Deliminnet köyünde okul inşaatı için briket yaparken

çıkarma için Mersin’de konuşlanmıştı. Şeref Etker ile birlikte Mersin’de yapılacak büyük yürüyüş için hazırlık yaptık. Arkadaşlarımızın göğüslerine birer harf şeklinde yerleştirilmek üzere kağıtlar hazırladık, bir sıra “Kıbrıs Türktür” ikinci sıra “Savaş istiyoruz” ifadelerini taşıdı. Mersin’de tam bir savaş havası vardı, halk coşkulu ve heyecanlıydı. Kritik öneme sahip Ataş rafinerisi, askeri birliklerimiz, toplanımız çok iyi kamufle edilmişti. Tüm hazırlıklara karşın o zaman çıkarma gerçekleşmedi, hareket için 20 Temmuz 1974’ü beklemek gerekiyordu.

Bu anı bizi okul duvarlarının dışındaki Türkiye’ye götürüyor. Henüz lise öğrencisi olan gençlerin ülkenin gündemini böylesine yakından takip etmeleri, yaşananlardan etkilenmeleri ve dönemin atmosferinin içinde yer almaları, 1960’ların gençlik dünyasını anlamak açısından da çok kıymetli. Nur Abi’nin hafızasından aktardığı bu sahne, TAC öğrencilerinin yalnızca kendi okul dünyalarında değil, ülkenin ve dünyanın meseleleriyle de ilgilenen gençler olduğunu gösteriyor.

15 Yaşında Sayım Memuru...

İlginç bir anımda Lise I’e başladıktan kısa bir süre sonra Ekim 1965’de ülkemizde genel nüfus sayımı yapılması ile ilgilidir. Ben dâhil bizim sınıftan birkaç arkadaş nüfus sayım memuru olarak görevlendirildik. On beş yaşında, henüz reşit olmayan kişilerin böylesine önemli bir işte görevlendirilmesi o günlerin Türkiye’sinin eğitim düzeyi hakkında fikir verir diye düşünmüşümdür hep. Sayım için gittiğim bazı evlerde de ilginç diyaloglar yaşamıştım.

Bu belki de bugünün gençlerinin en çok şaşıracağı anılardan biri... On beş yaşında bir lise öğrencisine nüfus sayımı gibi resmî

bir görev verilmesi bugün gerçekten de hayal etmekte zorlanacağımız bir durum. Nur Abi’nin bu anıyı aktarırken yalnızca “Ben bunu yaptım.” demekle kalmayıp, yıllar sonra bunu dönemin Türkiye’sinin eğitim düzeyi üzerinden değerlendirmesi de onun anlatılarında sık sık karşımıza çıkan bir özelliği gösteriyor.. yaşadığı olayı hatırlamakla yetinmeyip, onu içinde bulunduğu zamanla birlikte okumak. Belki de onu dinlemeyi bu kadar değerli kılan şeylerden biri tam olarak bu.

Nur Abiciğim, biraz da o yılların okul kurallarından ve disiplin anlayışından söz edelim. Bu konuda hafızanızda kalan anılarınız var mı?

Disiplin Maceraları

Lise II’den Lise III’e geçtiğimiz yaz, evlerimize rutin olarak gelen mektupta, izleyen eğitim yılında sıcaklar geçtikten sonra derslere kravat ve kravata uygun gömlekle girme zorunluğu bildirilmişti. O zamana kadar okul yönetimi kılık-kıyafet konusunda son derece toleranslı olduğu için anne ve babamın uygun yeni kıyafetler almak yönündeki girişimlerine “Bu iş yürümez, boş verin” demiştim. Lise III’e başladıktan yaklaşık 1.5 ay sonra derste hepimize tek tek “Kravat takıyor musun?” diye soruldu. Hepimiz olumsuz yanıt verince tüm sınıf Disiplin Kuruluna sevk edildik. Orada da aynı direnci gösterince topluca bir haftalık okuldan uzaklaştırma, o zamanki deyimıyla tart edilmek, cezası aldık. Bildiğim kadıyla TAC tarihinde bir sınıfın topluca bu cezayı alan ikinci örnek olduk.

“Detention” olarak bilinen ceza ufak, nispeten masum hatalı eylemlerde bulunan öğrencilerin derslerden sonra bir saat kadar bir sınıfta topluca bulunması şeklinde uygulanırdı. Aslında ders **çalışmak için bir**

fırsattı ama pek öyle olmazdı. Detention a kaldığım bir gün sınıf arkadaşım Emin **Çulhacı** “Ne yapıyorsun, maçımız var, hemen giyin gel” deyince tereddütsüz sınıfı terk ettim. Uygulama gereği süre dolunca ilgili hoca kontrol yapardı. O günkü sorumlu hocamız Ömer Temel kontrolde olmadığım için beni müdür Frank A. Stone’a rapor etmiş. Ertesi gün müdür tarafından odasına çağırıldım. İlk cümlesi “Do you deceive everybody as you deceived Ömer bey yesterday?” oldu. Bu cümle bende sanki çok büyük bir suç işlemişim duygusu yarattı. Verilen ceza takdir oldu.

Bir hafta sonu bazı orta kısım öğrencilerinin de olduğu bir grupta Kız Kalesi’ne gitmek üzere bir minibüs organize ettik. Okul

kapısının önünde tam araca binerken kötü bir tesadüf İbrahim Akış hocamız oradan geçiyordu, “Beyler ne oluyor ?” sorusuna yanıt vermeden şoföre hemen gitmesini söyledim. Doğal olarak ertesi hafta Disiplin Kurulundan davet aldık. İbrahim hoca “Beyler, Akdeniz, her sene kurbanlar alır” şeklinde dramatik bir giriş yaptı. Hatırladığım kadıyla o olaydan dolayı da takdir almıştık.

Bu anıları okurken Nur Abi’nin TAC yıllarındaki farklı yönlerini bir arada görmek mümkün. Bir yanda derslerine önem veren, sorumluluk alan, Student Council’dan Sosyal Servis’e okul yaşamının pek çok alanında aktif bir öğrenci; diğer yanda arkadaşlarıyla maç uğruna detention’dan çıkmayı ya da kuralları biraz zorlamayı göze

Sınıf Futbol takımımız

Ayaktakiler: Soldan sağa:Faruk Çavuşoğlu, Tuğrul Paşaoğlu,Melih Bilgin, Atila Eralp, Mustafa Murat
Oturandar:Soldan sağa.M.Nur Altınörs, M.Emin Çulhacı, Aydın Koç

alabilen genç bir TAC'lı... Belki de bu anıları bugün hâlâ bu kadar keyifle anlatılabilir kılan tam da bu doğallık. Üstelik cezaların kendisinden çok, Nur Abi'nin yıllar sonra bile müdürünün söylediği bir cümleyi hatırlaması dikkat çekici. "Do you deceive everybody as you deceived Ömer Bey yesterday?" sözünün onda bıraktığı etki, TAC'daki disiplin anlayışının yalnızca ceza vermekten ibaret olmadığını; öğrencinin yaptığı davranış üzerine düşünmesini ve sorumluluğunu üstlenmesini de amaçladığını düşündürüyor. Nur Abi'nin anlattığı bu küçük "kural ihlalleri" de bugün dönüp bakıldığında, örnek bir öğrenciliğin içinde kalan renkli gençlik anıları olarak yerini alıyor.

Sizi yakından tanıyanlar futbolun hayatınızda özel bir yeri olduğunu biliyor. Futbol sevginiz TAC yıllarında nasıl devam etti? O yıllardan futbolla ilgili aklınızda kalanlar neler?

Futbol...

Çok küçük yaşlardan beri ailece Ankara'da oturduk. Mahalle futbolu o zamanların en popüler sporuydu. Ortaokullarda bedensel

gelişimi engellediği gerekçesiyle futbol Milli Eğitim Bakanlığınca yasak edilmişti. Fakat Talas Kolejinde hazırlık okuduğumuz için III. sınıflara futbol oynama izni vardı. TAC'a geldiğimizde bir Cumartesi günü okul takım kaptanı Savaş Özkan bizim sınıftan "Futbol oynayan var mı?" diye sordu. Atila Eralp ve ben "Oynarız" dedik. Bir cumartesi günü acele toparlanıp Tarsus Lisesi ile maç yaptık. Atila ve ben oynadık, o gün 2-1 yenildik. Tek golü ben attım, çok sevindim, Savaş'ında gol sevincini unutamam.

Bir gün gene bir okul maçından sonra okul kampüsüne tek başıma yürüyordum. Ortaokul yaşlarında iki çocuk beni işaret edip "Bu Guleçin 6 numarası" dediler aralarında. Adeta kendimi Cruyff sandım. Fakat futbol ile en acı anım okuldaki bir sınıf maçında, Talas'dan arkadaşım ve iyi kaleci Sırrı Ergun'la bir pozisyonda çarpışmamdır. Sırrı çarpışmayla birlikte büyük acı hissetti, hakemlik yapan okul muhasebecimiz İsmail Abi hemen kırık tanısı koydu. Maalesef uzun süre bacağı alçıda kalan Sırrı, okula da aynı sürede devam edemedi. Yıllar sonra eşi ile tanışırken espiyle karışık da olsa "Bacağımı

kıran adam" olarak tanıttı. Bu olayın üzüntüsü çok derin oldu bende.

1980'li yılların sonunda Ankara'da TAC mezunlarının oluşturduğu takımların katılımıyla bir turnuva düzenledik. Bu turnuvada şampiyon olan biz "Fosilspor" uzun yıllar TAC mezunu, üniversite öğrencisi arkadaşlarla pazar sabahları maçlara devam ettik. Çalıştığım kurumlarda önceleri nizami sahada, daha sonra halı sahada uzun süre çok sevdiğim futbol oynamaya devam ettim.

Nur Abiciğim, uzun ve çok başarılı bir akademik kariyerin ardından bugün de mesleğinizi aktif olarak sürdürüyorsunuz. Hekimlik sizin için yıllar içinde nasıl bir anlam kazandı? TAC'da edindiğiniz çalışma disiplini meslek ve akademik yaşamınıza nasıl yansıdı?

Mesleki Yaşam...

Hekimlik mesleğini seçmekte hiçbir özel nedenim yoktu. Halen niçin seçtiğimi bilmiyorum, fakat uzmanlık dalımı bilinçli seçtim. Çocukluğumda, Demokrat partinin son yıllarına, o dönemdeki olaylara, 27 Mayıs ihtilaline, Yassıada duruşmalarına tanık olduğum için zannediyorum hukuk, politika ve tarihe ilgim oluştu. Ankara Maltepe İlkokulu'ndayken bir gün gelen müfettişin sorusu üzerine Kongo olaylarını gayet iyi bir şekilde anlatmışım. Yıllar sonra Başkent Üniversitesi, Avrupa Birliği Enstitüsünde Uluslararası İlişkiler bölümünde tezli yüksek lisans yaptım.

Beyin cerrahisi dalında uzmanlık eğitimimi Hacettepe Üniversitesi'nde yaptım. Koşullar çok ağırdı, üç yıl boyunca gün aşırı olmak üzere, çok nöbet tuttum. Nöbetler çok zor geçirdi, çünkü ülkede fazla beyin cerrahi merkezi olmadığı için nispeten kolay ameliyatlara için bile hastalar Hacettepe

Tarsus Maysıs 2022 Kaybettiğimiz sınıf arkadaşımız Ahmet Ziya Akyıl adına başlattığımız AZA bursu ile ilgili auditoryumda Semih Bilgin ile birlikte bilgi verirken.

Üniversitesi'ne refere ediliyordu. Talas ve Tarsus Kolejlerinde edindiğim disiplinli yaşam, düzenli ve sistematik çalışma alışkanlığının meslek ve özellikle akademik yaşamımda önemli katkısı olduğuna inanıyorum.

Mesleğim bir tür yaşam biçimim oldu. Tüm zorluklarına karşın yararlı olma duygusunun heyecanımı ve çalışma arzumu devam ettirmekte en büyük faktör olduğunu düşünüyorum.

Sizi yakından tanıyanlar güçlü mizah anlayışınızdan ve taklitlerinizden de söz ediyor. Bu konuda ne söylemek istersiniz?

Taklit...

Taklit konusunda iddialı olduğumu söyleyemem. Taklidin büyük ölçüde gözleme dayandığına ben de inanırım. Bana ilginç gelen, hoş bir duygu yaratan, enteresan epizodları seyrek de olsa aile ortamında ve arkadaş çevresinde tekrarlarım. Bunlar arasında rahmetli Necmettin Erbakan'ın söylemlerini, Galatasaray'ın ünlü Alman antrenörü Jupp Derwall'ın sözlerini, 1970'li yıllardaki Türk filmlerinin ikonikleşmiş

Fosilspor Ankara'da uzun süren oynayan kıdemli takım

repliklerini, Zeki Alasya-Metin Akpınar çiftinin bazı esprilerini sayabilirim.

Nur Abiciğim, bugün geriye dönüp baktığınızda, Türkiye'nin farklı alanlarında iz bırakan pek çok TAC mezunu görüyoruz. Sizce TAC mezunlarını ortaklaştıran, onları hayata hazırlayan en önemli özellikler nelerdir?

TAC Mezunlarının Özellikleri...

Kanımca geniş vizyonlu, özgür fikirli, demokrat ruhlu, Cumhuriyet değerlerine sahip ve benim öğrenci olduğum yıllarda önemli bir üstünlük kabul edilen bir yabancı dili iyi bilmek.

TAC size yalnızca güçlü bir akademik eğitim mi verdi, yoksa hayata bakışınızı ve çalışma anlayışınızı da şekillendirdi mi? Bugünkü Nur Altınörs'ün hangi yönlerinde hâlâ TAC'ın izlerini görüyorsunuz?

TAC'ın Bana Kişisel Olarak Katkıları...

Yaşam boyu süren bağlılık, dayanışma ve aidiyet duygusu, arkadaşlık ötesi kardeşlik ilişkisi, kendi işini kendin yapman, disiplinli yaşam, sistematik, düzenli çalışma, organizasyon yeteneği ve çok önemli ahlaki değer yargıları.

Bugünün TAC öğrencilerinin, sizin öğrencilik yıllarınızı görseler "Keşke biz de o günleri yaşayabilseydik." diyeceği şeyler olduğunu düşünüyor musunuz?

Keşke...

Şimdiki genç jenerasyon, kendi jenerasyonum veya herhangi bir jenerasyon için keşke demek istemem. Tüm dönemler yaşandığı zamanın özelliklerini, değerlerini teknoloji düzeyini çok farklı yaşadılar. Her

Mezuniyet konuşması.26 Mayıs 1968 günü sınıf adına İngilizce konuşma yaparken.

birisinin artıları, eksileri inanılmaz değişkenlik gösterdi. Herhangi bir jenerasyon için üstün olduğunu söylemek ve bu nedenle "keşke o dönemde genç olsaydım" demek doğru olmaz diye düşünüyorum.

Nur Altınörs Garden Party...

Nur Abi'nin TAC'a bağlılığı yalnızca geçmişe ait güzel anılarda kalmıyor. Bu bağı bugün de yaşatmak, mezunları bir araya getirmek ve özellikle genç mezunların kendilerini bu büyük ailenin bir parçası olarak hissetmelerini sağlamak için gösterdiği çaba bunun en güzel örneklerinden. 2024 sonbaharında kendi bahçesinde ev sahipliği yaptığı Garden Party de tam olarak böyle bir buluşmaydı. Farklı dönemlerden TAC mezunlarının aynı masaların etrafında buluştuğu, eski dostlukların tazelandığı, yeni dostlukların kurulduğu o gün, en kıdemli mezunlardan henüz üniversiteye başlayan mezunlara uzanan gerçek bir kuşak buluşmasına dönüştü. Bana göre TAC ruhunu yaşatmanın en güzel yollarından biri de bu: geçmiş yalnızca hatırlamak değil, o kültürü

yeni mezunlarla paylaşmak; onlara da bu dostluğun, dayanışmanın ve aidiyetin bir parçası olduklarını hissettirmek. Nur Abi'nin bahçesinde bir araya gelen farklı kuşakların fotoğrafları da aslında bunu kelimelerden çok daha güzel anlatıyor.

Son olarak...

Nur Abiciğim, 1960'ların TAC'ından bugünlere geldiğimizde, TAC sıralarında oturan genç kardeşlerimize ve hayata yeni adım atan mezunlara, kendi deneyimlerinize yola çıkarak ne söylemek, onlara nasıl bir tavsiyede bulunmak istersiniz?

Her kuşağın yaşadığı dönemin kendine özgü koşulları, olanakları, artıları ve eksileri var. Bu nedenle gençlere "Bizim zamanımız daha iyiydi." demenin doğru olduğunu düşünmüyorum. Önemli olan, içinde bulunduğunuz dönemin olanaklarını en iyi şekilde değerlendirmek. Geniş bir bakış açısına sahip olmak, özgür düşünebilmek, Cumhuriyet değerlerine bağlı kalmak, disiplinli, düzenli ve sistematik çalışmayı öğrenmek çok önemli. Ama bütün bunların

yanında arkadaşlıkların, dayanışmanın ve aidiyet duygusunun değerini de bilmek gerekir. Kendi işinizi kendiniz yapmayı, sorumluluk almayı ve yaşamınız boyunca ahlaki değerlerden ödün vermemeyi önemseyin. Hangi mesleği seçerseniz seçin, yaptığınız işin başkalarına yararlı olduğunu hissetmek çalışma heyecanınızı yıllar boyunca canlı tutan en önemli şeylerden biri olacaktır.

Nur Abi ile TAC'daki okul yıllarından başlayıp bugüne uzanan bu keyifli sohbeti tam da onun söylediği gibi, kuşakları birbirleriyle yarıştırmadan bitirmek sanırım en güzeli. Değişen çok şey var; okul değişiyor, şehirler değişiyor, yaşam biçimleri ve gençlerin önündeki olanaklar değişiyor. Ama Nur Abi'nin anlattıklarını dinlerken bazı şeylerin zamana pek aldırmadığını da görüyoruz: arkadaşlık, dayanışma, aidiyet, sorumluluk, çalışma disiplini ve insanın yaptığı işte bir başkasına yararlı olabilmesi... Belki de TAC'ı kuşaktan kuşağa taşıyan asıl bağ tam olarak burada. Bize hem kendi hikâyesini hem de 1960'ların TAC'ını ve birbirinden güzel anıları bu kadar içtenlikle anlattığı için Nur Abi'ye çok teşekkür ediyorum.

Gitmek, Kalmak, Dönmek

Üniversite Tercihlerinde Değişen Dünya

Yazan: Yusuf Erkmen '02

Üniversite tercihleri, bundan yalnızca birkaç yıl öncesine kıyasla çok daha farklı bir coğrafyada yapılıyor.

Bir dönem lise son sınıf öğrencilerinin üniversite sohbetlerinde Boğaziçi, ODTÜ, İTÜ, Koç, Sabancı, Bilkent gibi isimler ağırlıktayken, bugün aynı masalarda Londra, Amsterdam, Rotterdam, Milano, Bologna, Torino, Leuven gibi şehirlerin ve üniversitelerin adlarını duymak artık hiç şaşırtıcı değil.

TAC mezunlarının tercihlerinde de bu değişimi açık biçimde gözlemlemek mümkün. Kesinleşmiş ülke bazlı istatistikler elimizde olmasa da son mezun gruplarında öğrencilerin yaklaşık %80'inin üniversite eğitimi için yurt dışını tercih ettiğini söylemek mümkün. Bu öğrencilerin ezici çoğunluğu İngiltere, Hollanda ve İtalya'ya yönelirken Amerika Birleşik Devletleri, Kanada ve Belçika da tercih edilen ülkeler arasında yer alıyor.

Bu tablo yalnızca öğrencilerin hangi üniversitelere başvurduğuyla ilgili değil. Daha büyük bir dönüşümden söz ediyoruz.

Gençlerin gelecekte ne beklediği, ailelerin üniversite eğitime nasıl baktığı, kariyer kavramının nasıl değiştiği ve belki de en önemlisi, 18 yaşındaki bir öğrencinin kendisini bundan on yıl sonra dünyanın neresinde hayal ettiği değişiyor.

Peki son beş-altı yılda ne oldu? Neden gidiyorlar? Ve gittiklerinde gerçekten ne

buluyorlar?

Yurt dışı nasıl “normal” bir seçenek hâline geldi?

Yakın zamana kadar yurt dışında lisans eğitimi, nispeten sınırlı sayıda öğrencinin değerlendirdiği bir yoldu.

Bunun ekonomik nedenleri vardı. Bilgiye ulaşmak daha zordu. Başvuru süreçleri bugünkü kadar tanınmıyordu. Amerika veya İngiltere dışındaki ülkelerde İngilizce lisans programlarının ne kadar çeşitli olduğu öğrenciler ve aileler tarafından çok daha az biliniyordu.

Bugün tablo oldukça farklı.

Bir öğrenci Hollanda'daki bir mühendislik programını, İtalya'daki bir ekonomi bölümünü veya Belçika'daki bir üniversiteyi kısa süre içinde ayrıntılı biçimde araştırabiliyor. Program içeriklerine, kabul koşullarına, yaşam maliyetlerine, mezunların kariyer yollarına ve hatta o şehirde yaşayan öğrencilerin günlük deneyimlerine ulaşmak artık çok daha kolay.

Ancak yalnızca bilgiye ulaşmanın kolaylaşması bu değişimi açıklamıyor.

Türkiye'deki ekonomik koşullar ve geleceğe ilişkin belirsizlikler, gençlerin uluslararası kariyer isteği, farklı ülkelerde yaşama merakı ve mezuniyet sonrasında daha geniş bir iş piyasasına ulaşabilme düşüncesi de bu yönelimi besliyor.

Buna bir etken daha eklemek gerekiyor: örneklerin çoğalması.

Bir okuldan birkaç öğrenci Hollanda'ya, İtalya'ya veya Belçika'ya gittiğinde bu yol diğer öğrenciler için bilinmezliğini kaybediyor. Alt dönemler onların tecrübelerini dinliyor, aileler birbirlerinden bilgi alıyor, başvuru yöntemleri öğreniliyor. Bir zamanlar uzak ve zor görünen bir seçenek, birkaç yıl içinde okul kültürünün doğal bir parçasına dönüşebiliyor.

Bugün TAC'deki yaklaşık %80'lik yurt dışı tercihi de aslında bu dönüşümün ne kadar ileri gittiğini gösteriyor.

Ama “yurt dışı” tek bir tercih değil.

Bu tartışmada yapılan en büyük hatalardan biri bütün yurt dışı seçeneklerini aynı kategoriye koymak.

Oysa İngiltere'ye gitmek ile İtalya'ya gitmek arasında eğitim sistemi, maliyet, yaşam biçimi ve mezuniyet sonrası olanaklar açısından ciddi farklar var. Hollanda'da okumakla Amerika'da okumak da aynı karar değil.

İngiltere uzun yıllardır güçlü üniversite markaları ve uluslararası akademik ortamıyla önemli bir seçenek. Lisans eğitiminin çoğunlukla üç yıl sürmesi bazı öğrenciler için avantaj yaratırken yüksek eğitim ve yaşam maliyetleri önemli bir dezavantaj oluşturuyor.

Hollanda ise özellikle İngilizce lisans programlarının çeşitliliği sayesinde son yıllarda öğrencilerin en fazla ilgisini çeken ülkelerden biri hâline geldi. Avrupa'nın merkezindeki konumu ve uluslararası öğrenci ortamı büyük avantajlar sunarken barınma ve yaşam maliyetleri ciddi bir sorun hâline gelebiliyor.

İtalya'nın yükselişi ise özellikle dikkat çekici. İngilizce programların artması, köklü devlet üniversiteleri, burs olanakları ve bazı Batı Avrupa ülkelerine kıyasla daha

ulaşılabilir maliyetler, İtalya'yı öğrenciler için giderek daha güçlü bir alternatif hâline getiriyor.

Belçika da güçlü akademik kurumları ve Avrupa'nın merkezindeki konumuyla tercih edilen ülkeler arasında.

Amerika ve Kanada ise hâlâ son derece güçlü akademik seçeneklere sahip olmakla birlikte, yüksek maliyet, uzaklık ve mezuniyet sonrasındaki çalışma ve oturma süreçlerine ilişkin belirsizlikler nedeniyle artık yurt dışı denildiğinde öğrencilerin önündeki tek doğal rota değil.

Dolayısıyla soru artık yalnızca “Yurt dışında mı okuyalım?” olmamalı. Asıl soru “Hangi öğrenci için, hangi ülkede, hangi üniversite ve hangi program doğru?” olmalı.

Öğrenciler aslında neyin peşinden gidiyor?

Yurt dışına gitmek isteyen öğrencilerin motivasyonlarını tek bir nedene indirgemek kolay ama yanıltıcı.

Kimisi daha güçlü akademik olanaklar arıyor. Kimisi Türkiye'de bulamadığı kadar spesifik bir program okumak istiyor. Kimisi mezuniyet sonrasında uluslararası şirketlerde çalışmayı hedefliyor. Kimisi farklı kültürlerle birlikte yaşayacağı bir üniversite deneyiminin peşinde. Kimisi de mezuniyet sonrasında yalnızca Türkiye'de değil, farklı ülkelerde çalışma seçeneğini açık tutmak istiyor.

Elbette Türkiye'nin ekonomik ve sosyal geleceğine ilişkin kaygılar da bazı öğrencilerin kararlarında etkili.

Fakat bütün bu hareketliliği yalnızca “gençler Türkiye'den kaçıyor” cümlesiyle açıklamak fazlasıyla basit kalıyor.

Çünkü bir öğrenci Türkiye'yi sevip Amsterdam'da okumak isteyebilir. Ailesine

ve ülkesine güçlü bağları olup kariyerinin ilk yıllarını Londra’da geçirmek isteyebilir. Milano’da eğitim alıp birkaç yıl sonra Türkiye’ye dönmeyi planlayabilir.

Dolayısıyla gitmek her zaman terk etmek anlamına gelmiyor.

Gitmenin kazandırdıkları

Yurt dışında üniversite okumanın en görünür avantajı akademik olanaklar gibi görünse de öğrenciyi en fazla değiştiren deneyimler çoğu zaman dersliklerin dışında yaşanıyor.

On sekiz yaşında başka bir ülkede yaşamaya başlayan bir genç, banka hesabından sağlık sistemine, ev bulmaktan yemek yapmaya, arkadaş çevresi kurmaktan resmî işlemleri takip etmeye kadar birçok şeyi kendi başına öğrenmek zorunda kalıyor.

Bu deneyim ciddi bir bağımsızlık kazandırıyor.

Farklı ülkelerden insanlarla aynı sınıfta olmak da yalnızca yabancı dil geliştirmek anlamına gelmiyor. Öğrenci farklı bakış açılarıyla, çalışma kültürleriyle ve dünya görüşleriyle karşılaşılıyor.

Buna uluslararası staj imkânları, üniversite-sektör bağlantıları ve farklı ülkelerde çalışma ihtimali de eklendiğinde yurt dışının cazibesi daha anlaşılır hâle geliyor.

Bir başka önemli kazanım ise öğrencinin kendisini yeniden tanıması. Lisedeki sosyal çevresinden ve yıllardır alıştığı düzeninden uzakta sıfırdan bir hayat kurmak, bazı gençler için üniversitenin verdiği diplomadan bile daha dönüştürücü bir deneyim olabiliyor.

Fakat her gidenin hikâyesi mutlu değil

Yurt dışındaki üniversite hayatının

özellikle sosyal medyada görünen tarafı genellikle oldukça çekici.

Kampüsler, seyahatler, yeni arkadaşlar, yeni şehirler...

Madalyonun diğer tarafında ise yalnızlık, ev bulma sorunları, beklenenden yüksek yaşam maliyetleri, kültürel yabancılık ve akademik sistemde yaşanan uyum problemleri var.

İlk kez ailesinden ayrı yaşayan bir genç, günlük hayatın bütün sorumluluğunu aynı anda taşımak zorunda kalabiliyor.

Ve bazen bütün bunların sonunda son derece basit ama önemli bir soruyla karşılaşılıyor: “Ben burada gerçekten mutlu muyum?”

Yurt dışı tercihinin en önemli risklerinden biri de öğrencinin bölüm veya üniversiteden önce ülkeyi seçmesi.

“Hollanda’ya gitmek istiyorum.”

“İtalya’da okumak istiyorum.” “İngiltere istiyorum.” Bunların hiçbirisi tek başına sağlıklı bir üniversite tercihi değil.

Bir ülkede yaşamak elbette önemli, fakat öğrencinin okuyacağı bölümün içeriği, üniversitenin niteliği ve o programın öğrencinin gelecek hedefleriyle ne kadar örtüştüğü daha da önemli.

Yurt dışına gitmek bir amaç değil; doğru eğitimi almak için kullanılabilecek seçeneklerden biri olmalı.

Peki gittikten sonra ne oluyor?

Belki de ailelerin en fazla düşündüğü soru şu: “Giderse geri gelir mi?”

Bunun tek bir cevabı yok.

Bazı öğrenciler ilk yılın sonunda Türkiye’ye dönüyor. Akademik nedenlerle, maddi sebeplerle veya beklediği hayatı bulamadığı için.

Bazıları üniversiteyi tamamladıktan

hemen sonra dönüyor. Bazıları yüksek lisansa devam ediyor. Bazıları bulunduğu ülkede iş arıyor. Bazıları ise üçüncü bir ülkeye geçiyor.

Dolayısıyla bugünün gençlerini yalnızca “gidenler” ve “dönerler” olarak ikiye ayırmak giderek daha zor hâle geliyor.

Bir öğrenci Milano’da okuyabilir, mezun olduktan sonra Amsterdam’da çalışabilir, birkaç yıl sonra İstanbul’a dönebilir ve kariyerinin ilerleyen döneminde yeniden başka bir ülkeye taşınabilir.

Yeni jenerasyon için kariyer, çoğu zaman tek bir şehir veya tek bir ülke üzerinde ilerleyen düz bir çizgi değil.

Bu nedenle belki de “göç” kavramının yanına başka bir kavram eklememiz gerekiyor: hareketlilik.

Beyin göçü mü, beyin dolaşımı mı?

Türkiye’den iyi eğitilmiş gençlerin ayrılması uzun yıllardır “beyin göçü” başlığı altında tartışılıyor.

Bu kaygının haklı tarafları var. Bir ülkenin yetiştirdiği gençleri kalıcı olarak kaybetmesi elbette ekonomik ve toplumsal açıdan önemli bir sorun.

Fakat bugünün dünyasında ilişkinin her zaman tek yönlü olmadığını da görmek gerekiyor.

Yurt dışında yaşayan bir TAC mezunu Türkiye ile bağını koparmak zorunda değil.

Türkiye’deki şirketlerle çalışabilir, aile işine katkıda bulunabilir, genç öğrencilere mentorluk yapabilir, okuluna ve mezun topluluğuna destek olabilir, uluslararası bağlantılarını Türkiye’ye taşıyabilir. Ve yıllar sonra geri dönebilir.

Bu noktada “brain drain”, yani beyin göçü kavramının yanında “brain circulation”, yani beyin dolaşımı kavramı

da önem kazanıyor.

Belki de asıl mesele bir mezunun hayatını hangi ülkede sürdürdüğünden çok, sahip olduğu bilgi, deneyim ve ilişkileri hangi toplumlarla paylaşabildiği.

TAC gibi köklü ve uluslararası geleneğe sahip bir okul açısından bu özellikle önemli.

Bugün İngiltere’de, Hollanda’da, İtalya’da, Amerika’da, Kanada’da veya Belçika’da bulunan öğrenciler yalnızca dünyanın farklı noktalarına dağılmış mezunlar değil; gelecekte birbirine bağlanabilecek küresel bir TAC ağının da parçaları.

Gitmek mi, kalmak mı?

Belki de bu tartışmanın en yanlış sorusu tam olarak bu: Gitmek mi, kalmak mı?

Çünkü bütün öğrenciler için geçerli tek bir doğru cevap yok.

Bazı öğrenciler için Türkiye’deki güçlü bir üniversite, yurt dışındaki ortalama bir seçeneğe göre çok daha doğru olabilir.

Bazıları için ise uluslararası bir üniversite ortamı hayatlarının en dönüştürücü deneyimlerinden birine dönüşebilir.

Tercih yapılırken ülkenin adı kadar üniversitenin kalitesi, programın içeriği, mali sürdürülebilirliği, mezuniyet sonrası fırsatları ve en önemlisi öğrencinin karakteri ve beklentileri de dikkate alınmalı.

Belki ailelerin sorması gereken soru da “Çocuğumuz giderse geri döner mi?” değil, “Gittiği yerde nasıl bir insan olacak, ne öğrenecek ve önünde hangi seçenekler açılacak?” olmalı.

Çünkü önümüzdeki yıllarda gençleri “Türkiye’de kalanlar” ve “yurt dışına gidenler” diye ayırmak giderek daha zorlaşacak.

Bir genç İstanbul'da doğabilir, Tarsus'ta okuyabilir, Milano'da üniversiteye gidebilir, Londra'da ilk işine başlayabilir ve on yıl sonra yeniden İstanbul'da yaşamayı seçebilir.

Yeni dünyanın kariyer yolları düz bir çizgi üzerinde ilerlemiyor.

Gitmek her zaman terk etmek anlamına

gelmiyor. Dönmek de her zaman başladığın yere geri dönmek değil.

Belki de asıl mesele gençlerin gidip gitmemesi değil; gittikleri yerde ne kazandıkları ve kazandıklarını hayatlarının hangi noktasında, nerede ve nasıl kullanacakları.

Aşağıdaki görseller, ilgili üniversiteleri temsilen eklenmiştir.

Imperial College London

Bocconi University

TU Delft

TAC'de 2026-2027 Eğitim Öğretim Yılı Coşkuyla Başladı!

9 Eylül 2026 Çarşamba günü, okulumuz 2026-2027 eğitim öğretim yılına coşkulu bir başlangıç gerçekleştirdi!

Törende, hazırlık öğrencileri alkışlarla karşılanırken 12. sınıf öğrencilerinin coşkulu girişi duygusal anlara sahne oldu.

Açılış konuşmalarını Okul Müdürü Erkan Gültekin, Okul Başdanışmanı Dr. Mary C. O'Bryon ve Öğrenci Birliği Başkanı gerçekleştirdi.

Törende ayrıca, okulumuzda göreve yeni başlayan öğretmenlerimiz öğrencilerimize tanıtıldı. Okul Müdürümüz Sayın Erkan Gültekin ve Okul Başdanışmanı Dr. Mary C. O'Bryon, yeni öğretmenlerimize yaka rozeti

ve çiçek takdim ederek kendilerine hoş geldin dileklerini ilettiler.

Tören, en yüksek TAC puanına sahip öğrencilerin TAC Mezunlar Derneği Başkanı Bedia Gücüm tarafından ödüllendirilmesi ve yaz döneminde başarılı sonuçlar alan öğrencilerimize Okul Müdürü ve Başdanışman tarafından yaka rozeti ve çiçek takdim edilmesiyle sona erdi.

TAC ailesi olarak, 2026-2027 eğitim öğretim yılının tüm öğrencilerimize başarı, mutluluk ve güzel anılar getirmesini diliyoruz.

TAC Mezunlar Derneği

Tarsus SEV 2026-2027 Eğitim Öğretim Yılına Coşkuyla Merhaba Dedi

Tarsus SEV Ortaokulu ve İlkokulumuzda yeni eğitim öğretim yılının heyecanını, öğrencilerimiz, öğretmenlerimiz ve velilerimizle birlikte gerçekleştirdiğimiz açılış törenleriyle paylaştık.

Saygı duruşu ve İstiklal Marşı ile başlayan törende, Ortaokul Müdürü Çiğdem Özyürekoğlu ve İlkokul Müdürü Hülya Taşa yeni eğitim yılına ilişkin duygu ve dileklerini paylaşarak öğrenciler ve öğretmenlere seslendiler.

Bu yıl aramıza yeni katılan öğretmenlerimize okul rozetleri takdim edilen törende, mezun öğrencilerimizin

içten paylaşımları da SEV’de başlayan yolculuğun yıllar geçse de nasıl güzel izler bıraktığını bir kez daha hatırlattı.

Okul müdürlerinin ilk zilleri çalmasıyla da 2026-2027 eğitim öğretim yılına resmen başladık.

Yeni başlangıçların heyecanını taşıdığımız bu yılın öğrenciler için keşiflerle, öğrenmeyle ve güzel anılarla, öğretmenlerimiz için ise ilham ve başarılarla dolu olmasını diliyoruz.

Yeni eğitim öğretim yılımız kutlu olsun!

TAC Mezunlar Derneği

Tarsus Amerikan Koleji Mezunları Zürih'te Bir Araya Geldi

Tarsus Amerikan Koleji mezunları, İsviçre'nin Zürich kentinde gerçekleşen keyifli bir buluşmada bir araya geldi.

Buluşmaya;

Yücel Erken '62

Ufuk Sümerler '87

Balkız İnal Sümerler '88

Berna Buğur Voigt '91

Aslı Dizdar '97 katıldı.

Farklı dönemlerden mezunlarımızın bir araya gelerek dostluklarını yıllar sonra da yaşatmaları bizleri büyük mutlulukla gururlandırıyor.

Mezunlarımıza sağlıklı, mutlu ve nice güzel buluşmalar diliyoruz.

TAC Mezunları Bodrum'da Buluştu!

21 Temmuz'da Bodrum Kumbahçe'de bir araya gelen mezunlarımız keyifli bir akşam geçirdi. Eski dostlukların tazelandığı bu güzel buluşmada anılar paylaşıldı, yeni anılar biriktirildi.

Katılan mezunlarımız:

Yavuz Setenci '79, Hüseyin Özkaya '80, Yakup Ersoy '75, Derya Güncan '95, Mehmet İpek '67, Kubilay Keçelioğlu '75, Celal Söyletir '77, Serdar Akçalı '75, Engin Akış '75, Ufuk Yıldız '77, Taner Ciğer '79, Taner Kuru '81, Mehmet Kocabaşa '75, Cezmi Kuru '80, Sarper Gür '82

Mezunlarımızın sağlık, mutluluk ve dostluk dolu daha nice buluşmalarda bir araya gelmelerini diliyoruz.

TACliler Selimiye'de Buluşuyor!

TAC '86 mezunumuz Tanju Olcar'ın Selimiye'de bulunan butik oteli "Badem Tatil Evi"nde bir çok mezunumuz yaz boyunca bir araya gelerek keyifli anlar paylaşıyor. Mezunlarımız arasındaki dostluk ve dayanışmanın yıllar geçse de aynı sıcaklıkla sürmesi bizleri büyük mutlulukla gururlandırıyor.

Fotoğraflarda; TAC '86 Tanju Olcar, TAC '82 Tamer Büyükyılmaz, TAC '89 Ayşe Koçak ve TAC'22 Zeynep Olcar yer alıyor.

Birlikte nice güzel buluşmalarda yeniden bir araya gelmek dileğiyle, tüm mezunlarımıza sağlıklı, mutlu ve keyifli bir yaz diliyoruz.

TAC '97 Mezunlarımız Bodrum'da Buluştu!

1997 mezunlarımızdan bir grup Bodrum'da bir araya gelerek dostluklarını tazeledi, yıllar sonra yeniden buluşmanın mutluluğunu yaşarken anılarına yenilerini ekledi.

Fotoğraftakiler:

Gökalp Sofuoğlu, Yiğit Şahinoğlu, Cavit Gül, Niyazi Kamışlı, Üryan Doğmuş, Ahmet Seğmen, Murat Manavoğlu, Murat Özsüt ve Semir Özgentürk.

Mezunlarımıza keyifli ve sağlıklı nice buluşmalar dileriz.

TAC '74 Kadıköy Buluşması

TAC '74 mezunlarımızdan bir grup, Kadıköy Hamsipub'da düzenlenen buluşmada bir araya gelerek dostluklarını pekiştirdi.

Buluşmaya Orhan Beşkök, Adnan Saybaşılı, Şahin Kol, Baki Üzer, Ömer Kükner, Alp Ötüş ve Bülent Keskin katıldı.

Mezunlarımıza sağlık, mutluluk ve dostlukla geçecek nice güzel buluşmalar diliyoruz.

Bodrum'da Bir Yaz Akşamı Buluşması

Bodrum'da bir yaz akşamında, dostlukların ve anıların yeniden canlandığı keyifli bir buluşmada mezunlarımız bir araya geldi.

Buluşmaya katılan mezunlarımız:

Celal Söyletir '77, Emre Akkuş '76, Zeki Albulak '71, Engin Akış '75, Mehmet Kocabaş '75, Kubilay Keçelioğlu '75, Yalçın Bürkev '75, Levent Köker '76, Hüseyin Özkaya '80.

Birlikte nice sağlıklı, mutlu ve güzel buluşmalarda yeniden görüşmek dileğiyle.

Yalnızca başlıktaki "Bodrum'da" ifadesinin kesme işareti düzenlendi. Başka bir yazım veya noktalama hatası yoktu; metin aynen korundu.

TAC'liler Samos Buluşması

TAC '97 mezunlarımızdan Aslı Üner Dizdar, Ayça Çubukçu ve Zeynep Çalık, Samos'ta bir araya gelerek dostluklarını tazeledi, keyifli anılar biriktirdi. Mezunlarımıza sağlık, mutluluk ve dostlukla dolu nice güzel buluşmalar dileriz.

Mezunlarımızdan Güzel Bir Kare

Kınalıada'da denk gelen mezunlarımızdan güzel bir fotoğrafı sizlerle paylaşmak isteriz. Fotoğrafta yer alan mezunlarımız: Adil Okan '90, Murat Besler '90, Kirkor Balcı '65, Mahmut Gül '90, Serkan Erdem '90. Mezunlarımıza sağlık, mutluluk ve dostlukla geçecek nice güzel günler dileriz.

Dostluk Buluşması

TAC '62 mezunlarımız Yavuz İşbakan ve Yücel Erken, yaz sonunun güzel bir gününü değerlendirmek üzere İstanbul Fenerbahçe Yelken Kulübünde buluştular. İsviçre'den gelen Yücel Erken ile Bayramoğlu'ndan, evlatları ve torunlarıyla birlikte gelen Yavuz İşbakan, sabah saatlerinde başlayan sohbetlerini, okul anıları ve nice mavralarla akşam 17.30'a kadar sürdürdüler.

1954 yılında Talas Ortaokulunda, henüz 11 yaşındayken başlayan dostluklarını yıllar sonra da aynı sıcaklıkla sürdüren iki arkadaş, buluşmada aralarından ayrılan sınıf arkadaşlarını da sevgi ve özlemle andılar.

Sonbaharda yeniden bir araya gelmek üzere sözleşen Yavuz İşbakan ve Yücel Erken'in 72 yıllık dostluğu, arkadaşlığın ve okul anılarının yıllar geçse de değerini yitirmediğinin güzel bir örneği.

Nice güzel buluşmalara...

Bodrum'da TAC'liler Buluşması

1963 mezunlarımızdan bir grup Bodrum'da bir araya gelerek keyifli bir buluşma gerçekleştirdi.

Fotoğrafta bulunan mezunlarımız: Demir Özkaya, Bülent Arpaç, Erdoğan Kaynak, Nuri Çarkacı, Mehmet Artun, Ataman Aksoy.
Mezunlarımıza sağlıklı ve mutlu nice buluşmalar dileriz.

New York'ta TAC'liler buluştu!

New York'taki ilk TAC Happy Hour buluşmamızdan güzel bir kareyi sizlerle paylaşmak isteriz.

Farklı yıllardan mezunlarımızın bir araya geldiği bu keyifli buluşmada dostluk ve TAC ruhu bir kez daha buluştu.

Soldan sağa:

Poyraz Güzel '22

Gözde Ünal '04

Selin İşgör '22

Bülent Esen '81

Hüseyin Turanlı '81

Zeynep Naz Megrel '15

Sağlıklı ve mutlu nice buluşmalar dileriz.

Bodrum'da TAC'liler Buluşması

1981 mezunlarımızdan bir grup Bodrum'da bir araya gelerek keyifli bir buluşma gerçekleştirdi.

Fotoğrafta yer alan mezunlarımız:

Cengiz Gülsayın, Ali Behlil, Temel Tırak, Yahya Karakaya.

Mezunlarımıza sağlıklı ve mutlu nice buluşmalar dileriz.

Bürücek'te TAC'li Kuzenler Buluşması

Teyze çocukları olan Sökün ve Ergin aileleri, geleneksel Bürücek buluşmasında bir araya geldiler.

Buluşmada '75 Yavuz Sökün, '79 Tanju ve Hakan Ergin, '83 Cemil Ergin, '00 Mustafa Sökün, '02 Nermin ve Mert Sökün, '05 Murat Sökün bir aradaydı.

Mezunlarımıza sağlıklı, mutlu ve nice güzel buluşmalar dileriz.

TAC'LİLERİN BİTEZ BULUŞMASI

Bodrum'un şirin beldesi Bitez, 27 Ağustos akşamı TAC mezunlarının keyifli buluşmasına ev sahipliği yaptı.

Ağustosun kavurucu sıcaklığına rağmen Bodrum'un farklı bölgelerinden gelen çok sayıda TAC mezunumuz, bir akşam yemeğinde bir araya gelerek âdeta mini bir reunion yaşadı. Sıcak sohbetler, okul anıları ve bolca kahkahayla geçen bu güzel akşam, hepimiz için unutulmaz bir buluşmaya dönüştü.

İstanbul ve Ankara'daki buluşmalarımızın ardından, Bodrum gibi bir tatil beldesinde ve ağustos sıcaklığında böylesine kalabalık bir TAC ailesini bir araya getirmek gerçekten takdire değer. Bunca mezunumuzu, özellikle yaz aylarının en yoğun döneminde bir araya getirmek hiç de kolay değil.

Bitez Buluşması çok keyifliydi!

Bu güzel akşamı bizlere yaşatan başta Kubilay Keçelioğlu '75 olmak üzere emeği geçen herkese teşekkür ediyor, TAC dostluklarının nice güzel buluşmalarda devam etmesini diliyoruz.

İsviçre'de TAC'liler Buluşması

İsviçre'de yaşayan TAC mezunlarımız, güzel bir buluşmada bir araya gelerek okul anılarını ve dostluklarını yeniden paylaştılar.

Soldan sağa:

Ufuk Sümerler '87
Balkız İnal Sümerler '88
Berna Buğur Voigt '91
Aslı Dizdar '97
Tansal Kurtuluş '97
Tuba Aksoy '97

TAC'li olmak, yıllar ve mesafeler geçse de aynı dostlukta buluşmak demek.

TAC '63 Bodrum Yalıkavak'ta Buluştu!

Dört TAC '63'lü, Bodrum Yalıkavak'ta bir araya gelerek güzel bir buluşmaya imza attı.

Soldan sağa:

Bülent Arpaç, Ataman Aksoy, Yılmaz Ayata ve Erdoğan Kaynak.
Nice güzel buluşmalara!

TAC '86 Mezunlarımız Selimiye'de Buluştu

1986 mezunlarımız, dönem arkadaşları Tanju Olcar'ın Selimiye'deki Badem Tatil Evi'nde bir araya gelerek dostluklarını ve okul anılarını yeniden paylaştılar.

Buluşmada, TAC '86 Doğan Gözde Özgödek'in kaleme aldığı "TAC Mezunu Olarak Geçen 40 Yıl" kitabı için de bir imza günü düzenlendi. Kitabının gelirinin tamamını Tuğla Bursu'na bağışlayan Doğan Gözde Özgödek'i bir kez daha gönülden tebrik ediyor; kitabı satın alarak kardeşlerinin eğitimine destek olan TAC '86 mezunlarımıza teşekkür ediyoruz.

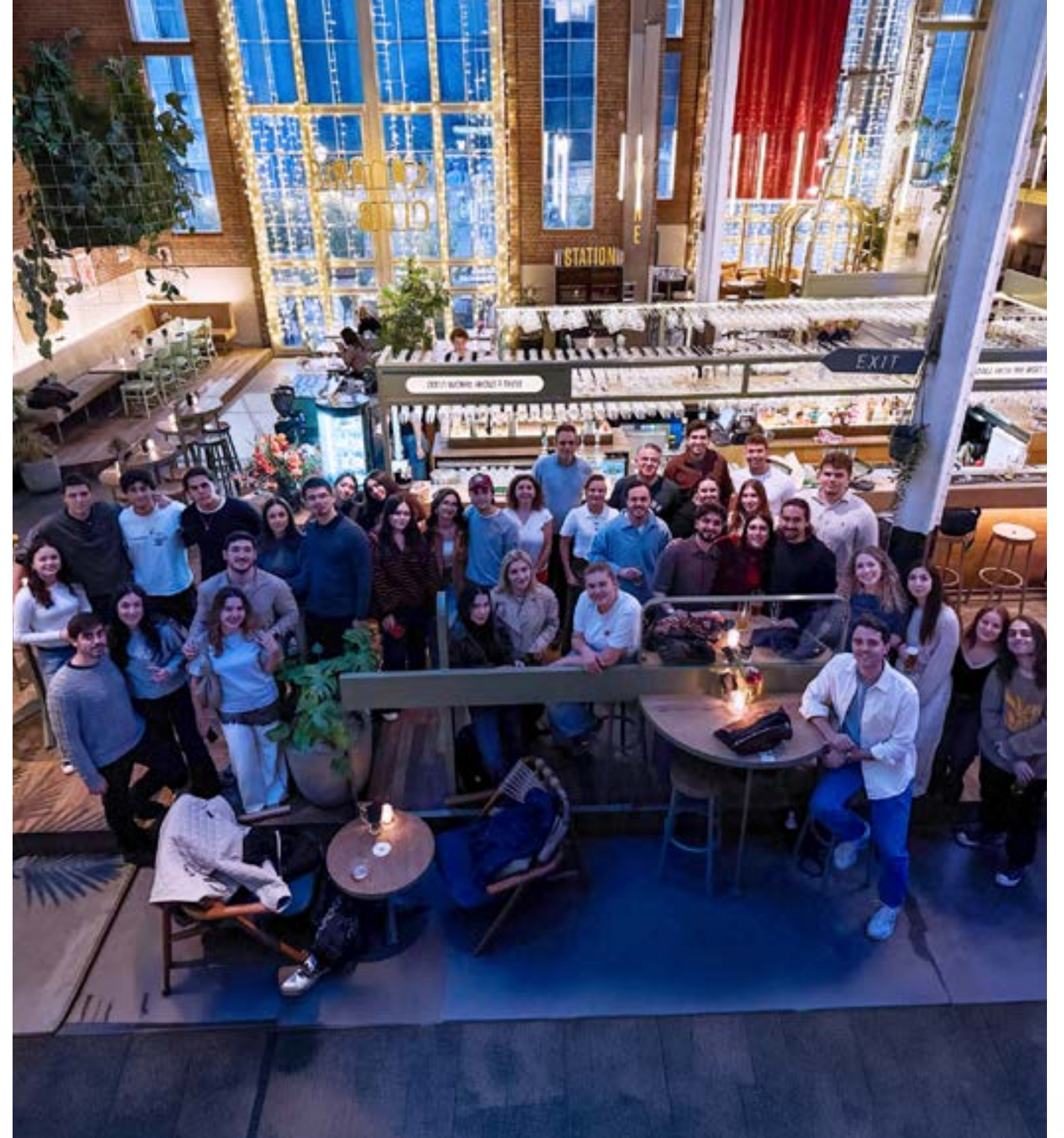
Dostlukların, anıların ve dayanışmanın nice güzel buluşmalarda çoğalması dileğiyle...

TAC'liler Amsterdam'da Buluştu!

Amsterdam'da bir araya gelen mezunlarımız, keyifli bir buluşmayla dostluklarını ve TAC bağlarını yeniden tazelediler.

Mezunlarımıza sağlıklı, mutlu ve bol sohbetli nice buluşmalar dileriz.

TAC'lılar Bodrum'da Bir Araya Geldi

Bodrum'da bir araya gelen mezunlarımız, dostluklarını ve okul anılarını paylaşarak keyifli bir buluşmaya daha imza attılar.

Fotoğraftaki Mezunlarımız,

Necati Abacıoğlu '77
Temel Tırak '81
Cezmi Kuru '80
Taner Ciğer '79
Zeki Albulak '71
Kubilay Keçelioğlu '75

Mezunlarımıza nice sağlıklı, mutlu ve keyifli buluşmalar dileriz.

MAVRA 90 BÜKREŞ'TE BULUŞTU!

1990 mezunlarımızdan bir grup, Bükreş'te bir araya gelerek keyifli anılar ve güzel sohbetlerle dopdolu bir buluşma gerçekleştirdi.

Fotoğrafta yer alan mezunlarımız;

Emre Yıldırım, Hüseyin Turhangil, Önder Darendeli, Mehmet Özel, Murat Besler, Ethem Kuzucu

Mavra 90 ekibine nice sağlıklı, mutlu ve bol kahkahalı buluşmalar diliyoruz.

TAC New York Eylül Ayı Buluşması

New York'taki mezunlarımız Eylül ayı buluşmasında bir araya geldi.

Soldan: Hüseyin Turanlı '81, Semih Fırıncı '71, İlke Nacar'ın eşi, Teoman Bek '22, Poyraz Güzel '22, İlke Işık Nacar '97, Bülent Esen '81, Ömer Soykan '68 ve Selçuk Tamer '70.

Fotoğraf sonrasında buluşmaya katılan Zeynep Megrel '15'e de sevgilerimizle.

Dünyanın neresinde olursak olalım, TAC'ta buluşuyoruz.

Mersin Ertur Buluşması

Mersin'de Ertur'da bir araya gelen mezunlarımızdan bizlere ulaşan güzel bir fotoğrafı sizlerle paylaşmak isteriz.

Soldan Sağa Fotoğraftaki Mezunlarımız;

TAC '80 Zahit Uysal · TAC '75 Cengiz Sönmez · TAC '74 Zafer Uysal · TAC '74 Hüseyin Yalçın

Mezunlarımıza nice sağlıklı, mutlu ve keyifli buluşmalar dileriz.

Kıbrıs'ta TAC'li Mezunlarımız Buluştu

Kıbrıs'taki mezunlarımız, Son Cuma Buluşması'nda bir araya gelerek keyifli bir akşam geçirdiler.

Yıllar sonra yeniden buluşmanın mutluluğunu yaşayan mezunlarımız, sohbetler ve güzel anılar eşliğinde TAC'li olmanın ayrıcalığını bir kez daha paylaştılar.

Bu güzel buluşmada emeği geçen ve katılan tüm mezunlarımıza teşekkür ediyoruz. TAC'li olmak, yıllar geçse de aynı bağda buluşmaktır.

Ankara'da Son Cumalar Kaldığı Yerden Devam Ediyor!

Yıllardır aksatmadan sürdürülen Ankara Son Cuma buluşmalarımız, yazın sona ermesiyle birlikte yeniden başladı.

Ankara'ya yolunuz düştüğünde, siz de bu güzel buluşmalara mutlaka katılın; dostlarla hasret giderin, eski anıları tazeleyin, yeni anılara yenilerini ekleyin.

İstanbul'da Son Cumalar!

İstanbul Son Cuma buluşmalarımız, yazın sona ermesiyle birlikte yeniden başladı! Eylül ayı Son Cuma buluşmamız, mezunlarımız İdil Kaya '87 ve Hasan Serhat Kaya '85'in mekanı Süreyya Lokanta'da gerçekleşti. İstanbul'a yolunuz düştüğünde siz de bu güzel buluşmalara mutlaka katılın; dostlarla hasret giderin, eski anıları tazeleyin, yenilerine yenilerini ekleyin.

Nihat Arıkan '72 sergisi

19 Temmuz 2026, Ankara

21 Ocak 2025 günü sabaha karşı Bolu Kartalkaya Otel yangınında yaşanan büyük felaket Türkiye’imizde pek çok aile gibi, TAC’li iki ailenin de içlerine ateşi düşürmüştü. Acı büyüktü, TAC ‘02 mezunu Mert Doğan, eşi ve iki çocukları bu yangında hayatını kaybederken bir başka acı kayıp Ömür Kotan da TAC ‘72 mezunumuz Nihat Arıkan’ın torunu idi.

Kıymetli mezunumuz Nihat Arkan aynı zamanda bir heykel sanatçısıdır. İşte bu acı olayın hatırlanması amaçlı bir sergi oluşturan ve İncek Ahlatlıbel’de bulunan Arkan Sanatevinde bu sergiyi başta tüm acılı aile yakınlarına ve kamuya yönelik

açan Nihat Arıkan mezunumuzun emeği ve düşüncesi çok değerli idi.

19 Temmuz günü açılışı gerçekleşen sergide, TAC '74 mezunumuz ve merhum Mert Doğan'ın babası Uğurtan Doğan ve sevgili eşi Ersin Hanım da bulundular. Yine o gün kaybedilen canların yakınları da sergide bulundular.

Ailelerin acılarını paylaşıyor, adalet mücadelelerinde sonuca ulaşmalarını temenni ediyoruz. Yitirdiklerimizin mekânları cennet olsun.

TAC Mezunlar Derneği Ankara Şubesi

Ömür'ümüz, Eren'imiz, güzel günler borçlu olduğumuz tüm çocuklarımız, Kartalkaya'da kaybettiğimiz 78 canımız için düzenlediğimiz sergimizde sizleri de aramızda görmekten mutluluk duyarız.

19 TEMMUZ 2026

15:00 – 20:00

Arikam Sanatevi
Ahlatlıbel mah. 1853. sok. No:12 Çankaya/Ankara

#başkacanımızyok

**GÜZEL GÜNLER
GÖRECEĞİZ
ÇOCUKLAR**

Bu sergi Ömür'ümüze, Eren'imize, güzel günler borçlu olduğumuz tüm çocuklarımıza, Kartalkaya'da sonsuzluğa uğurladığımız 78 canımıza adanmıştır.

Sergimizden edinmek isteyebileceğiniz hatıralık ürünlerle Ankara Psikiyatrik Derneği Ömür Kutan Burs Fonu'na destek olarak üniversite öğrencilerinin eğitimine katkıda bulunabilirsiniz.

Sergimiz 19 - 26 Temmuz tarihleri arasında açık olacaktır.

TAC SK'den Haberler

14-22 Ağustos 2026 tarihleri arasında Romanya'da düzenlenen U16 Avrupa Kadınlar Basketbol Şampiyonası'nda Türkiye turnuvası 6. sırada tamamladı.

TAC 10. sınıf öğrencisi K. Erva Özek de bu turnuvada Türk Millî Takım forması ile mücadele etti.

Oyuncumuz Özek üç bireysel istatistikte turnuvası en iyi 3 oyuncudan birisi olarak tamamladı.

En çok asist yapan oyuncu: 7,4 assists/game

En çok sahada kalan 2. oyuncu: 31,2 minutes/game

En çok top çalan 3. oyuncu: 4,6 steals/game

Turnuvası Slovenya'yı 40-87 mağlup eden İspanya kazandı.

Oyuncumuz Özek'i ve Türkiye'yi başarılı performanslarından dolayı tebrik ediyor; başarılarının devamını diliyoruz.

Mersin Spor Kulübü (Mersin MSK)'nın gerçekleştirilen genel kurulunda başkanlığa 1982 mezunumuz ve eski Yönetim Kurulu üyemiz Mustafa Özünü seçildi.

Mustafa Özünü'yü tebrik ediyor; yeni görevinde başarılar diliyoruz.

TAC Spor Kulübü Basketbol Şubesi başantrenörlük görevi için Türk basketbolunun kariyerli isimlerinden, aynı zamanda eski oyuncumuz olan Halil Atlı ile anlaştı.

Disiplini, modern basketbol vizyonu ve oyuncu gelişimine verdiği önemle kulübümüze büyük katkı sağlayacağına inandığımız Atlı'nın kariyerinin mihenk taşlarını aşağıda görebilirsiniz.

- 2026 Azerbaycan Kupası Şampiyonu
- 2 sezon Azerbaycan Süper Lig başantrenörlüğü (Gence Basketbol Kulübü)
- ING Basketbol Süper Ligi ve TBL'de önemli kulüplerde antrenörlük
- TB2L ve EBL takımlarında başantrenörlük
- Türkiye Basketbol Millî Takımlarında (U16, U18, U20) çeşitli görevler
- Uluslararası başarılar, madalyalar ve şampiyonluklar
- FIBA (WABC) antrenör lisansı

Yeni sezonda birlikte büyük hedeflere koşmak için Halil Atlı ve ekibine başarılar diliyoruz.

TAC Spor Kulübü Voleybol Şubesi 2. Lig Kadın, Genç ve Yıldız takımlarımızın başantrenörlük görevleri için Fatma Çobansarı ile anlaştı.

Üst düzey takımlarda sporculuk geçmişi, 2. Lig ve altyapılarda antrenörlük geçmişi olan Çobansarı'nın modern voleybol vizyonu, disiplini ve oyuncu gelişimine verdiği önemle kulübümüze büyük katkı sağlayacağına inanıyor, kendisine ve ekibine başarılar diliyoruz.

Türkiye Yüzme Federasyonunun tescil etmesi ile beraber TAC SK bünyesine yüzme branşı da eklenmiş oldu.

TAC SK Yüzme Şube Sorumluluğu görevini '97 mezunu Murat Manavoğlu yürütecektir. Not: Mezunlarımız arasında yüzme sporuna gönül vermiş olan herkesi (açık deniz veya havuz fark etmeksizin) TAC SK sporcusu olarak yarışmalara katılmaya davet ediyoruz. İlgilenen mezunlarımızın Murat Manavoğlu ile temasa geçmesi yeterli olacaktır.

Mezunlarımızdan Metin Atamer '61, Ethem Kuzucu '90, Murat Manavoğlu '97 ve Serdar Karacaaslan '83 İstanbul Kıtalararası Yüzme Yarışı'nda mücadele ettiler. İstanbul Boğazı'nı başarıyla geçen mezunlarımız kıtalararası yüzücüler arasındaki yerlerini aldılar. Kendilerini tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyoruz.

Gerçekleştirilen genel kurulun ardından göreve seçilen Mersin Spor Kulübü (MSK) Başkanımız Mustafa Özünlü ve yönetim kurulu üyelerimiz, Türkiye Belediyeler Birliği ve Mersin Büyükşehir Belediye Başkanı Sayın Vahap Seçer'i makamında ziyaret etti.

Başkan Seçer, Başkanımız Mustafa Özünlü ve yönetim kurulu üyelerimize yeni görevlerinde başarılar dileyerek hayırlı olsun temennilerini iletti.

Sevgili TAC,

Dergimizin bu köşesinde her sayıda TAC ve camiamız tarihinden bazı görseller paylaşıyoruz. Bu paylaşımlar örnekse, bazen bir maç fotoğrafı bazen okulda kullanılan ders araçları bazen de bir tiyatro sahnesinden yansıyanlardır. Genellikle yakın yıllardan ekranımıza yansır.

Bu sayımızda ise Cumhuriyet öncesine, TAC'nin adının hâlen "St. Paul's" olduğu Osmanlı dönemine gidiyoruz. Değerli mezunumuz Nihat Taner'in '68 arşivinden yansıyıp, TAC Memories'te kendi adına açılan salona eklenen bu iki görselden birisi bir okul kaşesi görseli iken, diğeri daha da eski 1914 tarihli bir okul bilançosu.

Bu tarihî öneme sahip görselleri TAC Mezunlar Derneği ile paylaşan Sn. Nihat Taner'e teşekkürü bir borç biliriz.

TAC Mezunlar Derneği

for W. W. S.

Central Turkey Mission of the A.B.C.F.M.
St. Paul's College, at Tarsus. Semi-Annual Account, July 1, 1914.
Balance Sheet. (in Liras.)

Dr.		Cr.	
Bills Receivable	213.76	Adana Station	21.03
New Bathhouse	48.84	Alumni Ass'n	8.57
Beirut	1.28	Board & Tuition	462.60
Cash on hand	106.43	H'd of tchrs & serv'ts..	274.50
New Hall	109.01	Regular Income	611.16
Provisional Fund	16.90	Special Gifts	428.25
Tchrs 662.10, H-hold exp	1489.53	Mr. Peet (to Apr. 30)....	151.49
Balance Credit	194.58	T.D.C. & Wife	74.18
		Bills Payable	104.17
		Mrs. D.M. Rogers	43.24
		Tarsus church	1.14
Total	2180.33	Total	2180.33

Receipts for the year 1913-14, July 1-July 1.

Dec. Account.	July Account.	For Year.
102.83 Reg. Income	611.16	713.99
714.97 Sp. Gifts	428.25	1143.22
843.34 H'd & Tuition	462.60	1305.94
184.50 H'd Tchrs	274.50	459.00
1845.64 Totals	1776.51	3622.15

Expenditures for the Year.

Dec. Account.	July Account.	For Year.
829.37 Teachers	662.10	1491.47
992.23 Housen'd exp. ...	827.43	1819.66
1821.60 Totals	1489.53	3311.13
Balance of Receipts over Exs	311.02	

Bath 48.84
But Deduct Bal. Dr. Hall 109.01 157.85
Tarsus, July 1, 1914. Clear Bal. to the acc'd .. 153.17 (153.17)
E. O. E. Thomas D. Christie. (Coll. Treasurer.) W. Herbert Chambers (Coll. Auditor.)
Compared w. Acc & found correct.

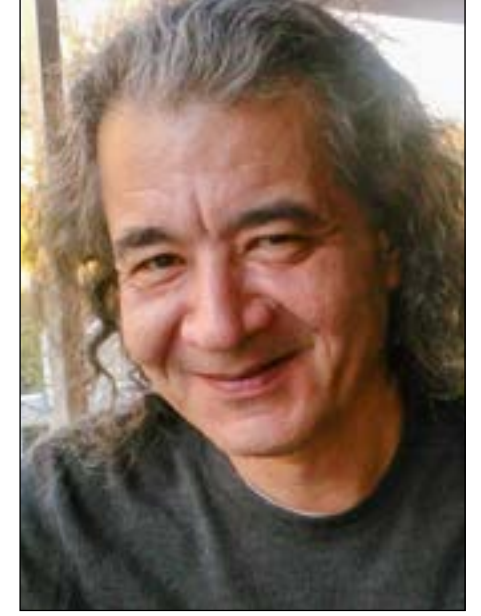
TAC '68 Ziya Ceritoğlu

TAC '81 Dr. Eren Eroğlu

TAC '11 Emine Nazlı Gürbüz

TAC '78 Aydın Sakar

TAC '90 Mehmet Can Ünsal

TAC '51 Prof. Dr. Uğur Ersoy

ÖĞRETMENLERİMİZ

Matematik Öğretmeni Linda Bakkaloğlu

MEZUNLARIMIZ

TAC '68 Ziya Ceritoğlu
TAC '81 Dr. Eren Eroğlu
TAC '90 Mehmet Can Ünsal
TAC '51 Prof. Dr. Uğur Ersoy
TAC '11 Emine Nazlı Gürbüz
TAC '78 Aydın Sakar

MEZUN YAKINLARIMIZ

TAC '76 Hüseyin Çavuşoğlu'nun eşi **Robin Çavuşoğlu**

TAC '91 Nevra Merkezli'nin annesi **Dr. Ayla Merkezli**

TAC '68 mezunumuz Nuri Doğan'ın ağabeyi **Tuncel Doğan**

TAC '15 Birsu Karaaslan ile TAC '18 döneminden Öykü Girmen'in anneanneleri, TAC '19 rahmetli Mehmet Berke Ortatepe, TAC '23 Beril Ortatepe, TAC '25 Elvin Ortatepe'nin babaanneleri **Nezihe Ortatepe**

TAC '92 Gökhan Oran'ın babası **Av. Ayhan Oran**

TAC '87 rahmetli Nilgün Ekener ile TAC '90 Mustafa Ekener'in babaları **Akın Ekener**

TAC '66 Orta mezunumuz TAC '69 döneminden Ahmet Bican Tugberk'in eşi **Nurten Tugberk**

TAC '99 Fulya Memişoğlu'nun babası **Prof. Dr. Hamdi Memişoğlu**

TAC '99 Merter Yalçinkaya'nın annesi **Besime Yalçinkaya**

TAC '74 Mehmet Zihni Sungur'un babası **Refik Sungur**

TAC '00 Kerem Ersoy'un babası **Muhammet Baki Ersoy**

TAC '18 Belit Karalı ile TAC '24 Bera Karalı'nın babaları **Fırat Karalı**

TAC '89 Neşe Özgün'ün babası **Mehmet Ali Özgün**

TAC '63 Erdoğan Kaynak'ın kardeşi **Ergün Kaynak**

TAC '77 Osman Hayri Eyüpoğlu'nun babası **Bekir Sıtkı Eyüpoğlu**

TAC '92 Nazmiye Sabuncuoğlu'nun ablası **Sena Sabuncuoğlu**

TAC '96 Atakan Kulak'ın babası, TAC '07 Sıtkı Kulak, TAC '14 Emin Bilen Tümer ve TAC '22 İlayda Kulak'ın dedeleri **Sıtkı Kulak**

TAC '38 mezunumuz rahmetli Ahmet Ali Oldaç'ın kardeşi, TAC '84 Ali Levent Hatipoğlu'nun annesi, TAC '98 Alp Karlı'nın anneanneleri **Sevinç Hatipoğlu**

TAC '74 Zafer Uysal ile TAC '80 Zahit Uysal'ın abileri **İbrahim Uysal**

TAC '89 Durul Rasim Bozbey 'in ablası **Duygu Ünlü**

TAC '19 Aslı Aydoğdu ile TAC '24 İrem Aydoğdu'nun dedeleri **Halil Aydoğdu**

TAC '88 Ercan Karakaya'nın annesi **Zeliha Karakaya**

TAC Whatsapp Topluluk Grubuna Üye Oldunuz mu?

Okuldan ve mezunlarımızdan güncel haberlere ulaşmak için TAC Topluluk Grubu muza sizleri de bekliyoruz!

TAC Topluluk Whatsapp Grubu

1. Duyurular

<https://chat.whatsapp.com/CG547IhIF8s23Wm3RSDHsm>

2. Mutlu Haberler

<https://chat.whatsapp.com/FP4H7LnBvuDJsAOiANTIDE>

3. Kaybettiklerimiz

<https://chat.whatsapp.com/JmqJdrkLn1DHWKq5fU0JgS>

TAC Mezunlar Derneği